

Verwachting

Bijbels toekomstblad

*Houdt de wereld
de adem in?*

*Een ontzettende
zaak*

Biedt weerstand

*De Joden een
lijdend volk*

*Het oordeel van
het water*

*Als de vos de pas-
sie preekt...*

*Zoekt in het Boek des
Heeren en leest; niet een
van dezen zal er feilen,
het een noch het ander
zal men missen*

Jesaja 34:16a

Foto omslag. Dit is Moshe Ya'alon, de nieuwe leider van de generale staf van Israël. Generaal Ya'lon heeft een glanzende militaire loopbaan achter zich. Met name de Yom Kippoeroorlog veranderde zijn leven. Hij heeft zich daarna volledig gegeven aan het leger van Israël. Denkelijk zullen we nog veel van hem horen! "De terreur zal niet met een enkele tegenstoot overwonnen kunnen worden. Daarvoor is een hele serie maatregelen nodig, zoals bij voorbeeld het optreden van het Israëlische leger gedurende de laatste twee maanden", is zijn mening. Hij mag Israël dienen in een uiterst benauwde tijd.

Colofon

Verwachting is een Bijbels toekomstblad voor allen die uitzien naar de luisterrijke heilstijd op aarde als de satan gebonden wordt en naar de erkenning van het volk van Israël, dat Jezus van Nazareth de beloofde en gekomen Messias is.

"Verwachting" verschijnt eenmaal per kwartaal onder redactie van:

C.J. Buijs
Sparreweg 6
2803 JT Gouda

Tel./Fax: 0182-572867
Postbankrek. : 3496856

Abonnement: € 13,60 per jaar.
Betaling door middel van acceptgiro, welke wordt ingesloten bij het eerste nummer van de nieuwe jaargang.

Opzegging: Ten minste een maand voor het einde van de lopende jaargang.

◆ Hierbij ontvangt u het derde nummer van de 16^e jaargang van "Verwachting". Het is tot stand gekomen onder omstandigheden die niet gemakkelijk waren. In het vorige nummer hebben we iets geschreven over de persoonlijke omstandigheden. We zullen er niet veel van zeggen. Het goede bericht is dat de te laat onderkend hoge bloeddruk weer normaal is en buiten het hart en het oog verder geen schade heeft veroorzaakt. De hartspier is verdikt door de bloeddruk, maar kan verder geen kwaad. Het rechteroog is echter erg beschadigd en geeft ten hoogste 25% 'zicht'. Het linkeroog is van nature slecht. Meerdere malen zei de oogarts: "Wat jammer dat het nu net uw goede oog is"! Hoewel we echt wel in nood over dit alles zijn geweest mogen we toch berusten in 's Heeren welbehagen. Ondanks deze toch ernstige handicap hebben we moed gekregen om door te gaan, ook met "Verwachting". Maar daar het werk veel meer inspanning vraagt dan voorheen zullen we regelmatig meer van anderen plaatsen en overnemen, er wel op toeziende dat het karakter van het blad niet wordt aangepast.

◆ We zijn heel blij met de pennenvruchten van de heer Van Hoorn. Van zijn hand vindt u een gedegen artikel over het lijden van Israël, maar ook over datgene wat de HEERE met dit volk voor heeft!

◆ Hoe Rome wás en hoe Rome is, vindt u weer uitgebreid in dit nummer. Laat u waarschuwen!

◆ Waarom de HEERE ons steeds meer de werkingen van Zijn Geest onthoudt kan mede duidelijk worden als u leest aan welke zonden ons reformatorische volk zich overgeeft. We zijn dankbaar dat wij dat niet alleen behoeven te zeggen; ook niet in dit nummer.

◆ En verder kunt u heel veel lezen over de ontzaglijke tijd die wij beleven en over de niet te beschrijven ernstige toekomst die voor ons ligt.

◆ We hopen dat u aan dit nummer weer veel zult hebben en we bevelen u allen de HEERE en Zijn genade aan.

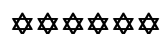
Verwachting

Het is zeer te vrezen dat de eindtijd oordelen spoedig over de aarde zullen losbarsten. Te vrezen? Zeker, want er zal geen vlees gespaard worden. Het Midden-Oosten, met Israël als de spil, predikt ons met aller-duidelijkste stem, dat de HEERE de aarde geweldig gaat verschrikken; het gaat met snelle schreden naar het Vrederijk van de Messias en dat houdt in dat de Almachtige de wereld daarop gaat voor- en toebereiden.

Hoever zijn we van dit alles nog verwijderd? Enkele maanden, enkele jaren, nog een enkel decennium? Wie kán, wie dúrft dat precies te zeggen? Het is o.i. zeer nabij, waarbij we wel moeten bedenken dat het scenario van de verwoestingen op en over deze wereld, een periode zal omvatten. Wie kan zeggen hoe lang die periode zal zijn? Maar we kunnen denkkelijk wel stellen dat die periode al begonnen is en dat de intensiviteit van de oordelen in grote hevigheid zal toenemen.

Maar mag en moet er alleen schrik zijn als we denken aan hetgeen ons te wachten staat? Als het goed ligt bij ons zal er toch ook een heilig verlangen zijn naar de grote werken Gods, ook in Zijn gerichten om de wereld te zuiveren, om daarna Zijn Naam te verheerlijken op de aarde; hoewel het altijd zal zijn: een verheugen met beving. De gesteldheid van de psalmist (97:8) mocht ook de onze zijn: *“Sion heeft gehoord en het heeft zich verblijd, en de dochteren van Juda hebben zich verheugd vanwege uw oordelen, o HEERE.”* En over de verschrikkingen heen die de aarde zullen treffen mogen we toch óók zien maar de heerlijke tijd die eveneens komende is en waarvan we het volgende getuigenis aan u doorgeven van George Newton (1602-1681), in een preek over Johannes 17:26: *“En Ik heb hen Uw Naam bekendgemaakt”*:

Laat ons strijden met Christus in het gebed dat Hij vervulle het woord dat Hij gesproken heeft tot de Vader voor zoveel getuigen. O, mijn geliefden, als u kijkt naar zoveel heidense volken die nog overdekt zijn met onkunde en Egyptische duisternis, die nog niets kennen van des Vaders Naam(...)ga tot Jezus Christus en zeg: O, Heere, U hebt beleden dat U de Naam van Uw Vader zult verklaren aan andere personen en aan andere volken tot aan het einde der wereld(...)Laat onze harten met vreugde vervuld worden terwijl wij uitzien naar de vervulling van dit werk. O, laat het onze geesten opwekken onder alle ontmoedigende duisternissen en diepe teleurstellingen die op ons rusten vanwege de Kerk, gedenkende in welke gezegende staat en heerlijke toestand zij zal verkeren wanneer Christus de Naam van Zijn Vader zal verklaren aan al de naties onder de hemel, wanneer de Joden bekeerd worden en de volheid der heidenen zal ingegaan zijn. OI, mijne geliefden, wat zal dat een vreugdevolle tijd zijn!

VOOR WIE ZIJN DE BELOFTEN ?

- I -

~~~~~

Daar is in onze dagen nogal wat over te doen! Toch denken we dat al zulke “vragen” veelal nodeloos ingewikkeld worden gemaakt. Het “aanbod van de genade” en ook de vraag “voor wie de beloften zijn” staan hoog genoteerd. Het zijn vragen die altijd weer oprijzen en waar veel verschil van mening over is, terwijl het de schijn heeft, dat er geen duidelijk antwoord op te geven is. Maar dit is zéér ten onrechte. De kerk der reformatie in ons land heeft in haar schitterende formulieren van Enigheid al deze vragen aangesneden en helder beantwoord. Er mocht ook onder de jeugd eens meer gebruik van worden gemaakt. Zij zouden dan voor dwaalleraars en dwalingen bewaard blijven!

► In de “Dordtse Leerregels” kunnen we over de beloften lezen in het 2^e hoofdstuk der leer onder 5. Klar en helder wordt daar als volgt gesproken:

Voorts is de belofte des Evangelies, dat een iegelijk, die in de gekruisigde Christus gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe, welke belofte alle volken en mensen, tot welke God naar zijn welbehagen zijn Evangelie zendt, zonder onderscheid moet verkondigd en voorgesteld worden, met bevel van bekering en geloof.

Wie in de gekruisigde Christus gelooft geldt de belofte van het eeuwige leven, hetgeen toch dé grote belofte van God is voor zijn duurgekochte gemeente. En die heerlijke belofte wordt aan een ieder die het Evangelie hoort voorgesteld en verkondigd met bevel van bekering en geloof. Wie zich tot God bekeert heeft het eeuwige leven, heeft het (genade)recht op deze belofte. Maar wie zich niet bekeert geldt deze belofte niet, wie in ongeloof voortgaat komt deze belofte niet toe. Kan het eigenlijk eenvoudiger?

Welke belofte ligt er toch voor een mens die onder de toorn Gods ligt? Voor wie zich niet bekeert geldt hetgeen we lezen in 2 Thess. 1:8 en 9: “Met vlammeud vuur wraak doende over degenen die God niet kennen, en over degenen die het Evangelie onzes Heeren Jezus Christus niet gehoorzaam zijn; Dewelken zullen [tot] straf lijden het eeuwige verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid Zijner sterkte.” Dat is een “belofte” van God voor allen die in onbekeerlijkheid voortleven. Wie hier met God wil twisten, die twistet tot zijn eigen eeuwige verderf.

De beloften mogen en moeten dus in elke prediking voorgesteld worden; ze zijn er voor een ieder die zich van harte bekeert en in Gods wegen gaat wandelen. Een ieder -jong en oud- die ingaat door de enge poort der wedergeboorte op de smalle weg die naar het eeuwige leven leidt, mag de beloften van het Evangelie zich toe-eigenen en omhelzen..

De beloften van het Evangelie

Daar wordt in onze dagen wat mee gesold. Men zal niet snel hetgeen we bovenstaand naar voren hebben gebracht ontkennen, maar... er wordt een krachteloos Evangelie gebracht, een Evangelie dat aan de Bijbel vreemd is. Men tracht de breuk op het lichtste te helen en de mens een recht op de beloften te geven zonder een Bijbelse bekering en het wandelen in een nieuw Godzalig leven, zoals het doopsformulier het uitdrukt.

Bij het bladeren in het schitterende werk “Gelijk de dauw van Hermon”, van de hand van de heer L.J. van Valen, kom je steeds weer onder de indruk van de godzaligheid in de vorige eeuwen van de kerk in Schotland. Dan ben je wel geneigd om je af te vragen of er in onze dagen alhier nog godzaligheid is. En dan beginnen we maar bij onszelf. Wat is dan alles lauw, vormelijk, werelds. Hoe moeten we dan klagen met de profeet Jeremia dat het fijne goud zo is verduisterd en de kostelijke kinderen Sions de aarden flessen gelijk zijn geworden. In de dagen, die de heer Van Valen beschrijft is er kennelijk ook al een verkeerd gebruik gemaakt van de beloften. Door getrouwe mannen is dat toendertijd onderkend, ter sprake gebracht en voor het misbruik van de beloften gewaarschuwd. We lezen in dit werk van een brief van John Munro aan een persoon onder overtuiging. Munro schrijft dat die persoon niet moede moet worden van de overtuigingen door de wet en dat het licht dat de wet voortbrengt ons doet zien dat de gehele wereld voor God verdoemelijk is. We zouden graag de hele brief weergeven!

Munro schrijft: *“En geve God, dat een gezonde en diepe overtuiging van zonde meer werd gevonden onder de velen die tegenwoordig de evangelie-beloften aangrijpen en zonder een genoegzame verbreking des harten en gewonde geest op zichzelf toepassen.”* (blz. 386)

Ziehier het gevaar aangewezen dat in onze dagen levensgroot aanwezig is en waarmee vooral de jeugd op een vreselijke wijze misleid wordt met een prediking van beloften waarmee ze -als God het niet verhoed- eeuwig zal omkomen. Predikers die hiermee verkeerd werken zijn ten uiterste gevaarlijk. Laten ze liever de jonge mensen oproepen te breken met de zonde en in een nieuw godzalig leven te gaan wandelen. Dan past de Heere de beloften wel toe!

“En ik moet je tevens zeggen, dat lichte en oppervlakkige overtuigingen later ophouden door het losse aangrijpen van de beloften en dat deze oppervlakkige begrippen van het evangelie, die de genegenheden een weinig aanraken en niet verder gaan, een monsterachtige bastaard van de wedergeboorte zijn. Nergens zijn zulke verachters en ontheiligers van het kostelijke bloed van de Heere Jezus Christus te vinden dan zij zijn. Zij hebben de beloften van het evangelisch verbond, welke hun gemeen zijn geworden, met een algemene geest ontvangen en zich met een geest van dartelheid toegeëigend en dan volgt: ‘Als Jeschurun vet werd, zo sloeg hij achteruit.’ Heimelijk wordt ruinte gegeven aan een of andere afgod en, zoals de waardige Shepard opmerkt, het evangelie wordt gebruikt als een mantel voor de zonde en bedekking van de wonde, maar niet tot genezing van de verdorven vloed der ongerechtigheid.”(blz. 386-387)

Uit het magnifieke werk van de heer Van Valen zou je blijven citeren! Onze jeugd -en óók de ouderen- mochten zulke werken eens lezen om aan de weet te komen wat de praktijk der Godzaligheid is. Dan zouden ze niet zo snel misleid en niet zo gemakkelijk bedrogen worden voor de eeuwigheid. In dit werk is ook een preek opgenomen van John Kennedy over Jesaja 55: 1 en 2. We citeren het volgende:

“Er zijn niet weinigen die voorgeven dat ze vrede hebben en die een luiddruchtige blijdschap en ijver aan de dag leggen, maar zij hebben alles gestolen. Zij hebben zich de liefde van God toegeëigend, op grond van de algemene verzoening en op dezelfde gronden doen zij met de verlossing van de dood, welke zij verbinden aan Christus en zo misleiden zij zichzelf in de verzekering dat alles wel met hen is en wagen zij het om aanspraak te maken op de beloften. Natuurlijk geeft het hun blijdschap, maar het is gestolen wijn die hen verheugt. Natuurlijk maakt hen dit zeer ijverig en zij doorreizen stad en land om jodengenoten te maken. Deze blijdschap en ijver kunnen voortduren, totdat het hun vergaat als de dwaze maagden, toen de deur naar het bruiloftsfeest gesloten werd. Vrienden gedenk, dat een recht om te eten een gevolg is van een gelovige onderhandeling met een persoonlijke Zaligmaker, zonder of buiten wie wij niets kunnen doen.” (blz. 448)

➔ Maar moeten we nu zeggen dat er in de Bijbel net zoveel beloften staan voor onbekeerden als voor varkens, zoals een doctor en docent in de theologie het eens uitdrukte? Dit is een verschrikkelijke uitspraak. Zó ligt het ook niet. Daar hopen we nog op terug te komen. We besluiten nu met een zeer ernstig woord van de Schotse prediker R.M’Cheyne:

*De nationale zonde van Schotland is het verwerpen van een
om niet aangeboden Zaligmaker*

(slot volgt)

|||||

Groot gevaar voor ons land uit Mekka

~~~~~

Gevaar uit Mekka-I. Daar schreven we al meer over. Het gevaar voor ons Nederlanders wordt er niet minder op. We lazen dat moslims ijveren voor het Arabisch als **tweede taal** in ons land. Let wel: als een officiële taal naast het Nederlands! Zover is het nog niet, maar het zal zeker komen. Tenzij de HEERE op gaat staan. Het is onze hoop en verwachting. We hebben nu een moslim advocate, compleet met hoofddoekje. Onschuldig? De islamcultuur weigert zich aan te passen aan de Nederlandse cultuur met haar normen en wetgeving. We hebben met deze ‘onschuldige’ zaken te maken met een gevaarlijke overheersing en dwangmatig doorvoeren van het moslimgeloof binnen een bestaande cultuur. De advocate zegt dat het maar om een “stukje stof” gaat. Laat ze dan dat ‘stukje’ stof aan de kapstok hangen!

Gevaar uit Mekka-II. De grote winkelketen “Blokker” in ons land heeft de knuppel in het hoenderhok gegooit. Het aantal winkeldiefstallen stijgt onrustbarend. En... het merendeel van

de daders zijn? Juist, de volgelingen van de valse profeet! De directie van Blokker heeft dat heel duidelijk gesteld. We konden het als volgt lezen: “De grote zorg van Jaap Blokker, directeur en mede-eigenaar van Blokker Holding, over het stijgende aantal roofovervallen door vooral allochtonen, heeft veel bijval gekregen.” Maar wat zal er mee gedaan worden? De doofpot is er goed voor!

Gevaar uit Mekka-III De zwembaden overwegen een pasje verplicht te stellen voor 12-jarigen en ouder. Er komt zoveel geweld en zedeloosheid voor. U raadt alweer van welke kant dit voornamelijk komt!

Zeer groot gevaar uit Mekka-IV Onlangs zijn in ons land 11 leden van het terroristische Al-Qaeda netwerk opgepakt. Helaas zag er een kans te ontsnappen. Dat het moslimextremisten zijn behoeft geen betoog. Het vermoeden bestaat dat er in ons land een netwerk is dat strijders vormt voor de internationale “heilige oorlog”. De gearresteerden werden voorbereid op uitzending naar een strijdtoneel en een dood als martelaar. Wat waren ze in ons land van plan te doen? Mogelijk komt dat nog aan het licht. Het RD schrijft dat “sommige moskeeën een broeinest zijn van extremistische imans die oproepen tot vernietiging van de Joden, christenen en andere ongelovigen. Vanwege de scheiding tussen kerk en staat is het controleren van de preken van de imans en het verboden van sancties daaraan een gevoelige zaak. Wanneer die preken in het Arabisch worden gehouden, is het ook nog niet zo gemakkelijk om zicht te krijgen op de inhoud van al die preken.” Waar blijven de leiders in ons land die -al moet het met zeer harde hand- dit gevaar uit gaan roeien?

**** Gevaar in Nederland.** Dat is het gevaar uit Mekka ongetwijfeld. Deze fanatieke godsdienst zal ons trachten te overheersen. Maar... nemen we het op voor de huidige Nederlandse cultuur en normen? Zeker niet. Dat leest u elders wel in dit blad. Denk aan de goddeloze en zedeloze bijna-bloot-cultuur, waar duizenden “Refo’s” aan meedoen. Dat is een doorn in het oog van fundamentele moslims. Dat moet óók gezegd worden. Het gaat echter om het principe. Het Mohammedanisme zal in elk land waar het gekomen is trachten haar eigen cultuur tot de enige te maken en alle andere te verdringen en -als de tijd voor haar rijp is- te verbieden. Het gevaar in en voor Nederland kon wel eens zijn dat de HEERE ons christendom gaat slaan met de godsdienst van allah, omdat wij massaal Gods geboden negeren en vertrappen. Dat is het grote gevaar voor ons land. Maar wie ziet het?

~~~~~

ZWARE WOLVEN - ZWARE TIJDEN

In de gemeente van Efeze is een zware strijd gevoerd die door de apostel Paulus bij zijn afscheid van de gemeente al voorspeld was. In Handelingen 20:29 lezen wij: “Want weet dit, dat na mijn vertrek zware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen.” Zware wolven, die hier Nicolaïeten worden genoemd, mensen die de vrijheid van Christus misbruiken. Christus had hen vrijgemaakt van de wet, dus mochten zij nu hun eigen wet bepalen, dachten ze.

Het waren wolven in schaapsklederen. En die zijn natuurlijk het gevaarlijkst. Zij noemden zichzelf apostelen, afgezanten van Christus. Maar zij leidden in de praktijk een bandeloos leven op kosten van de offerande van Christus.

In wezen voert de kerk in onze dagen dezelfde strijd. Dat wil zeggen: als die Kerk op haar plaats is! Want zij kan ook inslapen met de dwaze maagden. Dan zwijgt de profetische en waarschuwendende stem. Het zout is dan smakeloos geworden en waard om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.

Er is een strijd die van buitenaf komt. Wij maken deel uit van een samenleving die niet of niet meer van God en Zijn heilige geboden weet of wil weten. Een samenleving waarvan de overste van de wereld de zinnen verblind heeft, die soms aan het oordeel van de verharding schijnt te zijn prijsgegeven en een wereld waarin nòch de geboden Gods, nòch de genade Gods in Christus serieus worden genomen. Een wereld die zich rijp maakt voor dat ontzaggelijke oordeel dat op handen is. Want de elementen van deze aarde zullen brandende vergaan. Wat zal dat vreselijk zijn om dan te vallen in de handen van de levende God. Dan zal ons lachen veranderd worden in een eeuwig treuren. Dat is de ernstige en duidelijke boodschap van de Heilige Schrrift. Dan houdt ook de strijd tegen Christus en Zijn Kerk op. Want wij belijden dat God in die dag al Zijn en hun vijanden in de eeuwige verdoemenis zal werpen. En het zal voor die bestreden Kerk alleen maar een bron van eeuwige verwondering zijn dat God dat oordeel niet aan haar voltrokken heeft. Want door de genade van de Heilige Geest worden zij het met David eens als hij zegt dat hij Zijn gramschap dubbel waardig is. Zulken leren ook wat de vrije genade in Christus inhoudt.

Er is een strijd die vanuit de ons omringende wereld komt. De apostel schrijft: “Zij lasteren hetgeen zij niet verstaan.” Maar nu is er ook een strijd die van binnenuit komt. Van de zijde van mensen die zich “christen” of zelfs verbi divini minister, dienaar van het Goddelijk Woord, noemen. Dat zijn mensen die “ruimte” willen scheppen voor de kerk in de wereld. Ze spreken liever over de dialoog dan over de confrontatie. Terwijl ze in politiek opzicht het terrorisme steunen, kiezen ze ten aanzien van de wereld en haar aanbiedingen voor het harmoniemodel.

Deze zijn veel gevaarlijker dan communisten en nihilisten (mensen die helemaal niets geloven). Ze putten namelijk hun woordenschat uit het Evangelie van Christus. Hij kwam toch om ons vrij te maken? Hij heeft toch de wet voor ons vervuld? U denkt toch niet dat die Tien Geboden, die God eens aan een handjevol nomaden gegeven heeft, voor alle mensen gelden? En weg is de eerbied voor de Naam van God, de rustdag, het gezag, het menselijk leven en het huwelijk.

Wij hebben elkaar in liefde te waarschuwen voor zware wolven in schaapsklederen. Zij doen zich wel heel lief voor, maar het zijn roofdieren. Geloof ze niet als ze vriendelijk met u spreken. Toen Saulus van Tarsen, blazende dreiging en moord tegen de discipelen des Heeren, werd gearresteerd was een van zijn eerste vragen: “Wat wilt Gij dat ik doen zal?” Dat voeg hij aan de Heere Jezus, Die eens gezegd had: Ik ben niet gekomen om de wet te ontbinden maar om de wet te vervullen. Christus heeft de zijnen vrijgemaakt van de vloek van de wet. Maar daarom krijgen ze juist in die weg liefde niet tot sommige maar tot al de geboden Gods. En zij leren ook de werken der Nocolaïeten zelf te haten. Want ook Christus Zelf bleef de zondaren liefhebben, al haatte Hij de zonde met Zijn ganse hart. Want zonde is vijandschap tegen God.

KORT OPGEMERKT

** Het RD van 16 juli maakt melding van grof seksueel misbruik van kinderen en jonge mensen bij de zogeheten “Jevovah’s Getuigen”. Ze wijst met name op Schotland waar deze gruwelijke secte de daders in bescherming neemt. Deze secte houdt alles ‘keurig netjes’ bij. Ze zou zelfs een lijst hebben van alle leden die wereldwijd beschuldigd worden van een seksueel misdrijf. Er wordt beweerd dat er meer dan 20.000 namen op deze lijst staan. Of dit alles zo vreemd is? Absoluut niet. Waar geen vreze des Heeren is kan dit allemaal plaatsvinden. Zie het ook in zwaar bevindelijk Nederland. We hoorden pas van een persoon die gevangenen bezoekt, dat het meer dan ontstellend is hoeveel “zwaren” er zitten wegens misbruik van hun kinderen. Maar ook in die kringen is de vreze des Heeren een zeldzame zaak geworden. En... ook in deze kring worden dikwijls de gruwelijke daders de hand boven het hoofd gehouden.

** Het bewieroken van het pausdom en de islam gaat maar door. Nadat de Britse vorstin als een ‘ketterse’ in het zwart bij de paus op bezoek ging, heeft ze nu voor het eerst -op kousevoeten- een moskee bezocht. De moslims waren uitgelaten dat koningin Elisabeth, ter gelegenheid van haar vijftigjarige regeringsperiode, een moskee binnenstapte. Met 3,5 miljoen moslims behoort de islam tot de tweede godsdienst in Engeland. We lazen dit in het RD van 7 augustus. De ondergang van het Engelse koningshuis is o.i. net zo goed bezegeld als dat van het Nederlandse. Laten we ons gebed vermenigvuldigen om de verdelging van alles wat Gods Koninkrijk in de weg staat. De vloek die over het Nederlandse en Engelse koningshuis ligt wordt meer en meer verzaagd. Persoonlijk denken we dat er geen genezing meer zal zijn, alle optimistische geluiden van diverse ‘profeten’ ten spijt, die in allerlei toonaarden bejubelen dat de HEERE het Huis van Oranje nog zal gebruiken voor Zijn zaak en eer.

** Verzekering zegt: “Ik geloof, dat mijn zonden door Christus vergeven zijn.” Geloof, ook zonder verzekering zegt: “Ik geloof in Christus tot vergeving van mijn zonden.” (W. Gurnall)

** Wie is de beste Christus prediker? Die de mens geen rust geeft voor het hol van zijn voet buiten Christus. Dat is de beste zielzorger! Niet die het altijd over Christus heeft en altijd op het volbrachte werk wijst. Maar die de mens door de nood heendrijft naar Christus.

** Velen veranderen van corps, maar weinigen van koning. Velen gaan over van het godddeloze corps van de satan naar het vrome corps van hem. De duivel heeft zijn volgelingen nog liever mét godsdienst dan zonder, want dan zijn ze nóg vaster aan hem verbonden. Alleen de vreze Gods zegt de duivel de dienst op en kiest Christus als Koning voor hart en leven.

** Volgens het RD van 9 augustus gaan de opiniebladen Hervormd Nederland en De Bazuin (rooms) met ingang van 14 oktober a.s. samen. Ze gaan dus samen op weg! De twee “gezusters” gaan almeer samenwerken. Dat ligt ook geheel in de lijn der verwachtingen. Het zou het beste zijn als het opinieblad “Koers”, dat in haar opzet nog Reformatorisch was, maar almeer werelds en rooms is geworden, zich er maar bij aansloot. Dat schept meer duidelijkheid. De kooi van Rome wordt almeer gevuld met “Al het onrein en hatelijk gevogelte”, zoals John Bunyan het in zijn werkje “De val van de antichrist” heeft geprofeteerd. Wat zal het een dag van grote blijdschap en gejubel zijn als de rechtvaardige Rechter gaat afrekenen met het pausdom en allen die met haar heulen!

** De “zegen” die wijlen pater Koopman met zijn groep van 232 Nederlandse bedevaartgangers naar het Bosnische Medjugorje afsmeekte over de kabinetsformatie (mei 1994), is duidelijk tot een “paarse ramp” geworden. Zie voor Maria-oord Medjugorje de gelijknamige brochure. Arme bijgelovige roomsen! Slechte naamreformatische. Want: waarom zwijgt “de” Reformatorische achterban over het pausdom als de antichrist? Omdat via de conservatieve Burke-stichting, via de “Reformatische” studentenvereniging CSFR en via de beurs van Christelijk Lektuurcontact (om slechts dit drietal te noemen) er een zodanige vermenging van Protestant en RK plaatsvindt dat Rome ontzien moet worden zo al niet gepaaid! De climax bereikt ds. M. van Kooten uit Montfoort die op de laatste CSFR stelde dat hij zich meer met pastoor Berger verbonden voelt dan met veel NH predikanten wanneer het gaat over val, opstanding, verdoemenis en eeuwig leven. Intussen is pastoor Berger alles anders dan “Evangelisch” – bewijs bij mij! Meest simpele bewijs is intussen nog steeds de valse invloed die lieveling Antoine Bodar zelfs in RD en ND heeft. Kwasie studerend in Rome, infiltreert Bodar in zelfs Bijbels-Protestantse kringen door de officieel-roomse leer waar hij onverminderd aan vasthoudt uiterst slim te camoufleren! (“Uitzicht” –augustus 2002)

** Wanneer een mens overtuigd wordt van zonde, bevindt Hij, dat de wet van God heilig is en dat de vloeken van de wet op hem zijn. Hij bevindt dat al zijn eigen inspanningen om zijn toestand te verbeteren, tekort zijn; dat zijn beste werken en hijzelf een gruwel zijn in Gods ogen; en dat Christus moet intreden als Borg, om aan de eisen van de wet te voldoen of anders zal het zwaard van Gods gerechtigheid hem in stukken houwen en hem eeuwig doen lijden de onbeschrijfelijke pijnen van de tweede dood. (Ds. Donald MacDonald-144)

** De enkele malen in dit nummer geciteerde ds. Donald MacDonald, noemde de onbekeerde professoren in de theologie van zijn dagen **erger dan duivels**.

** Er is momenteel een rage onder jongeren om drukbezochte websites op internet te bezoeken waarmee ze zich vergapen aan foto's van rottend mensenvlees, van lijken in ontbinding. We durven niet weer te geven welke vreselijke dingen men laat zien over perversiteiten die men uithaalt met lijken. Deze wereld kan niet anders dan een vreselijk gericht tegemoet gaan. Het is echt veel en veel erger dan in Sodom en Gomorra.

** “Aanstootgevende reclame beschouwt Jan Broes als een van de gruwelijkste symptomen van het afglijden van de mensheid. Het is een proces dat sluipenderwijs voortgaat en volgens hem zal eindigen in het teloorgaan van de westerse beschaving.” Dit schrijft het RD van 5 augustus in een artikel over de heer Janbroes die zeker geen refo is! Deze man heeft via de stichting “Multi Ludens” de strijd aangeboden met de ontzagelijke decadentie in ons land. Hij noemt de vreselijke vieze reclame, met name langs de openbare weg, waar we ongewild mee geconfronteerd worden. Maar ook wijst hij op het teloorgaan van de goede omgangsvormen. “Nederland is een prachtig land, er zouden alleen geen Nederlanders moeten wonen. Nog wel eens een jongere tegengekomen die ‘dank u wel’ zegt? En neem dat geij en gejou. Vreselijk”, aldus de heer Broers. “De nieuwe ministersploeg bestaat voor driekwart uit geldjagers”, is een andere uitspraak van hem. We vrezen met hem dat de westerse beschaving onder gaat. Dit is zeker ook de mening van de heer Dorenbos, de onvermoeibare strijder tegen de goddeloosheid van en in Nederland. “Vergeleken met andere landen”, zei de heer Dorenbos onlangs, “slaan wij helemaal door.” Zelfs in het filmparadijs Hollywood zou onze blootreclame ondenkbaar zijn”, zei hij na een bezoek aan Amerika. “We verloederen als een gek”, zei mevrouw Bakermans, apotheker te Haarlem. We namen dit over uit het RD van 10 september, waarin nog een passage voorkomt van een mevrouw die vertelt welke smerigheid haar dochter van 15 jaar op school te zien en te horen en te doen kreeg. Maar alweer: we durven dit niet weer te geven. We hebben er echt geen voorstelling van hoe vunzig en vies onze maatschappij momenteel is.

** “Onze kleding voor het bezoek aan de kerkdiensten is de zichtbare uitdrukking van de hoogachting, die wij Hem toedragen. In het huis Gods ontmoeten wij de Allerhoogste en de Allerheiligste! Dat is een heilig en plechtig uur. God geve ons genade, innerlijk en uiterlijk waardig voor Hem te treden.” - “In de kleding? Dat is toch bijzaak. Hoofdzaak is, ben ik er met mijn hart bij. Wacht even! Ik stuur immers niet slechts mijn hart naar de dienst, maar ik kom met mijn hele persoon.” De bron van deze uitspraken is het blad “Nieuws uit Israël” van mei 1997. Zou deze stem uit de evangelische hoek ook “ons soort mensen” wat te zeggen hebben?! We moeten er maar eens op letten hoe velen van ons met warm weer gekleed zijn. Walgelijk.

** Het is ook een bewijs dat God Zijn aangezicht verbergt wanneer God aan een volk of een mens voorspoed geeft, maar in Zijn toorn. Er is geen zwaarder straf over een schuldig volk of mens dan dat hij ongestraft voortleeft, want dit wordt misbruikt tot eigen verderf, daardoor geraakt men in de waan dat de schuld zo groot niet is. Dit kan de maat van de ongerechtigheid vol maken. Dit is een woord van **Justus Vermeer (Oefeningen-Job 34:29)**. Het kan ons allen

duidelijk zijn wat onze staat en kerk te verwachten heeft. Onze welvaart zal straks echt blijken een hellevaart te zijn.

** Nu blijft er nog over, dat wij uit het voorbeeld van David leren om, wanneer wij de aarde vervuld zien van ongerechtigheid zodat er geen eerbied meer is voor God, Hem te smeken, dat Hij zich de Wreker en Handhaver zal betonen van Zijn eer. Een woord van Calvijn uit zijn commentaar op psalm 119:26. Het is een raad van Calvijn aan ons allen, een voorbeeld van David ter navolging.

*****

WIE GELDT HET EVANGELIE AANBOD ?

<><><><><><><><>

Ten derde. Aan wie wordt het aangeboden? Christus' verbond der genade wordt onbepaald aangeboden aan zondaars uit het menselijk geslacht; dat is, het wordt hen aangeboden en aan een ieder van hen, wie het ook zij, zonder onderscheid. Het aanbod is vast in het geschreven Woord en zo moet het gedaan worden door de leraars. Dit is duidelijk uit verscheidene getuigenissen: *"Tot u, o mannen! roep Ik en Mijn stem is tot de mensenkinderen."*, Spr. 8:4. *"En Hij zeide tot hen: Gaat henen, in de gehele wereld, predikt het Evangelie alle creaturen."*, Markus 16:15. *"Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe."*, Joh. 3:16. *"O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk."*, Jes. 55:1. *"Die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet."*, Openb. 22:17. Daarom wordt het u aangeboden, en aan een ieder van u, en u wordt toegestaan in te treden in het verbond.

Tegenwerping. Maar mogelijk was ik niet uitverkoren en vertegenwoordigde Christus mij niet in dat verbond.

Antwoord: Uw volmacht om in te treden in Christus' verbond, hangt in het geheel niet af van uw verkiezing of verwerping, maar van de geopenbaarde wil van God, Die daarvan een wezenlijk aanbod aan u doet. *"De verborgene dingen zijn voor de HEERE onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet"*, Deut. 29:29. Dat gij niet hebt, en dat gij het niet gelooft, dat is uw niet geloven van het Evangelie. *"Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wien is de arm des Heeren geopenbaard?"*, Jes. 53:1. Gij maakt God tot een leugenaar. *"Die in de Zoon Gods gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf,*

die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon", 1 Joh. 5:10.

En daarom moet gij omkomen. "Die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden", Markus 16:16. Waar vindt gij dat ooit iemands verkiezing de grond was van zijn geloven of van zijn intreden in het verbond? Dat wordt niet aan de gelovigen geopenbaard om ze tot het geloof in Christus te brengen; maar zij geloven eerst, en dan, door dat middel, zien zij dat zij uitverkoren zijn.

Het bovenstaande zegt **Thomas Boston** in een verhandeling over Psalm 50:5: "Verzamelt Mij Mijn gunstgenoten, die Mijn verbond maken met offerande."

"Ik zeg niet dat Christus voor u gestorven is, maar wel dat er voor u een gestorven Christus is. Zo kan de nodiging uitgaan tot iedere hoorder. Deze nodiging is zo persoonlijk alsof onze eigen naam in de nodiging vermeldt staat."

(Th. Boston)

EEN ONTZETTENDE ZAAK

~~~~~

Op enkele plaatsen in dit nummer wordt gewezen op de ontbinding die er "onder ons" is wat de zeden betreft. Soms vragen we ons wel eens af of we nu enkel zo'n zonderling zijn, als we opmerken dat de zedeloosheid ook in onze kringen als een dijkdoorbraak is welke door niets meer te stuiten is. "Toevallig" vonden we in het kerkblad van sept. 2001, van de Christelijke Afgescheiden Gemeente te Waddinxveen een artikel over deze materie, die we toch graag aan u doorgeven. De redactie nam dit artikel over, naar ik meen uit "De Saambinder". Het luidt als volgt:

Eén van de eerste dingen die veranderen op het zendingsveld, wanneer Gods Woord beslag legt op mensenharten, is de wijze waarop men zich kleedt. Was men vroeger niet of nauwelijks gekleed, nu wordt het anders. De korte rokjes maken plaats voor lange rokken. Niemand die erover spreekt. Het gaat gewoon vanzelf. Beter gezegd: het is de doorwerking van het Evangelie in het leven van elke dag.

Met verdriet moeten we constateren dat het in ons vaderland net andersom gaat. Onze samenleving is opengebroken. Het beslag van Gods Woord is gaan wijken. In plaats daarvan is het moderne heidendom gekomen, dat trouwens veel agressiever is dan het oude heidendom in Afrika. Eén van de duidelijkste vormen daarvan is de zoonanbidding, die op grote schaal beoefend wordt wanneer het kwik maar even boven de twintig graden komt. De heilige plaatsen van deze nieuwe cultus zijn de stranden en voorts alle plaatsen waar maar water is:

rivieren, meren en zwembaden. Men legt zich neer in schaamteloosheid voor de zon en voor de ogen van zijn buurman. Kortom, een terugkeer naar het heidendom.

De Bijbel zegt ons dat kleding aan de mens gegeven is vanwege de zonde. “En de Heere God maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen en toog ze hun aan”, Gen. 3:21. Die kleding is dus niet gegeven om daarmee te pronken. Ze herinnert ons aan de zondeval! Ze is gegeven om ons daarmee te bedekken en om ons te bewaren voor de uitleving van ons boze hart. Zo goed is nu de Heere! God draagt nog zorg voor een mensheid die zich van Hem heeft afgewend! In dat licht is de huidige trend in onze samenleving een ontzettende zaak.

In de Schrift wordt ontbloting altijd getekend als een straf door mensen of als een oordeel door de Heere. Zo zegt de Heere tot het volk dat Hem vergeten heeft: “Zo zal Ik ook uw zomen ontbloten boven uw aangezicht, en uw schande zal gezien worden”, Jeremia 13:26. Dat is het aangrijpende van wat er nu gebeurt. De dingen die als een oordeel bedoeld zijn, worden thans als een zegen gezocht. Zo gaat het oordeel der verharding voort.

“Daarom heeft God hen ook overgegeven in de begeerlijkheden hunner harten tot onreinheid, om hun lichamen onder elkander te onteren; als die de waarheid Gods veranderd hebben in de leugen, en het schepsel geëerd en gediend hebben boven de Schepper, die te prijzen is in der eeuwigheid” Rom. 1:24-25.

De Heere beware ons en onze kinderen voor dat ontzaglijke oordeel der verharding. Een weinig zelfkennis zal ons leren dat we voor geen kwaad te goed zijn. Het besef dat we met een alwetend God te doen hebben, kan ons bewaren voor grote zonden. De tere vreze Gods doet wijken van het kwaad en doet vragen naar Zijn gemeenschap.

Kan je dan nergens meer komen? Mag je dan ook niet meer naar het strand, als je van plan bent om je anders op te stellen? Onze Heidelberger Catechismus vraagt bij de verklaring van het zevende gebod in Zondag 41: “*Verbiedt God in dit gebod niet meer dan echtbreken en dergelijke schandelijkheden?*” Het antwoord is voor geen tweeërlei uitleg vatbaar: “*Dewijl ons lichaam en ziel tempelen van de Heilige Geest zijn, zo wil Hij dat wij ze beiden zuiver en heilig bewaren, daarom verbiedt Hij alle onkuise gebaren, woorden, gedachten, lusten en wat de mens daartoe trekken kan.*” Er gaat van de zonde zo’n geweldige zuigkracht uit. Alles wat om ons heen gebeurt, vindt een aanknoping in ons eigen hart.

Er gaat een verhaal over een man die een klein leeuwenjong in huis nam, maar door zijn eigen huisdier bij het groter worden werd verscheurd. De boodschap mag duidelijk zijn: maak die leeuw niet wakker! Neem hem niet in huis! Doe hem weg voordat hij groot geworden is! De zonde is een hellend vlak. We lezen van Lot dat hij zijn ogen opsloeg om de vruchtbare vlakte van de Jordaan te bezien. Vervolgens sloeg hij zijn tenten op voor de poorten van Sodom. En tenslotte kwam hij in Sodom zelf terecht. Toch bleef hij maar zitten, a.h.w. op het strand, terwijl hij zijn ziel daarmee kwelde. Een waarschuwend voorbeeld!

Nu wordt er wel gezegd dat we als reformatorische mensen juist met z’n allen op het strand moeten gaan zitten, omdat we het anders in handen geven van “die anderen”. Het is een naïeve gedachte. We zijn in Nederland een kleine minderheid en die grote meerderheid zal zich van een dergelijke “bezetting” niets aantrekken. Bovendien brengen we onszelf in verzoeking. “Ja maar, moeten wij dan wijken voor die andere mensen en mogen onze kinderen dan geen plezier meer hebben bij het water...?” Ik denk dat we één ding goed voor ogen

moeten houden: wie vandaag in Nederland wil leven naar Gods Woord, zal ook de consequenties moeten trekken. Het gaat wat kosten en dan niet alleen in financieel opzicht!

Ik wil eindigen met het antwoord dat een predikant ooit gaf op de vraag van een 14-jarig meisje of ze mocht blijven zwemmen op plaatsen waar men half bloot loopt. Letterlijk vroeg ze: “Moet ik daar nu niet meer komen of moet ik daar maar aan wennen?” Ik licht één passage uit het antwoord: “Aan de zonde wennen doen we allemaal gauw genoeg. Daarom zou ik zeggen: wen er toch niet aan, maar blijf er weg. Het is met spijt, dat ik dit schrijf. Maar naar Gods Woord kan het niet anders. We mogen ons hieraan niet bloot stellen. Dan moet je je soms veel ontfangen. Dat is waar. Maar ziende op het gebod van onze goede God zou ik zeggen: laat het je dan niet zwaar vallen. De Heere is meer waard dan ons genoeg.”

Een woord ter navolging voor ons allen!

~~~~~

DE Vernietiging van de Kanaänieten

////////////////////////////////////

Tegenwoordig is het gebruikelijk kritiek te leveren op de “bloedige” gebeurtenissen die in het Oude Testament beschreven worden. In vergelijking met het Nieuwe Testament zou er dan sprake zijn van een laag moreel. Maar voor we dit standpunt klakkeloos overnemen moeten we tenminste het opmerkelijke feit in gedachte houden, dat noch Jezus, noch Zijn apostelen een dergelijk bezwaar schijnen te hebben gehad. De Heere Jezus verwijst zelf voortdurend naar “de Schriften” – “de wet” – “de psalmen” en “de profeten”. Hij citeert deze als gezaghebbend, bekritiseert de Joden omdat zij ze niet kennen en verstaan en verwijst naar de voorspellingen eruit die in Hem vervuld werden. En de apostelen nemen precies dezelfde houding aan. Lees maar hun brieven eens door en oordeel dan zelf. In alles wat ze hebben geschreven komt niet één woord van kritiek op het Oude Testament voor. Dat moet ons toch wel tot nadenken stemmen.

Het Oude Testament wordt er vaak van beticht een bloeddorstige houding aan te nemen bij zijn verslag van de opdracht die Israël ontving om de Kanaänieten uit te roeien. Het boek Jozua beschrijft hoe de Israëlieten de inwoners van Jericho, Ai en andere Kanaänitische steden “met de scherpte des zwaards sloegen” en niemand lieten leven. De ‘beschaafde’ mens van onze tijd slaat een hoge toon aan over zo’n bloeddorstige God en volk en meent dat we zulke wreedheden allang achter ons hebben gelaten. Och arme! Ze vergeten dan toch zeker welke afgrijselijke dingen de zo beschaafde mens heeft gedaan in vele verschrikkelijke oorlogen! De mensheid die meent de Heere te moeten betichten heeft de mensen bij miljoenen tegelijk uitgeroeid en deze geciviliseerde mens is zo hoogstaand dat ze 6 miljoen Joden heeft vernietigd; de Russen in haar kampen in Siberië nog een veelvoud daarvan. Deze mens heeft de Indianen

afgeschoten als buffels, heeft de zwarte bevolking van de wereld als slaaf gebruikt, waarvan ook ontelbaren zijn omgekomen. Ach, laten we maar zwijgen over de “mens”...

De Heere is recht in al Zijn weg en werk

Het is goed als we ons op enkele dingen bezinnen. In de eerste plaats was de handelswijze van de Israëlieten niet hun eigen idee. Het was een directe opdracht van God. Lees Deut. 7:1-6 en ga de redenen na! In Jozua 10:40 lezen we: “Alzo sloeg Jozua het ganse land(...(...))ja, hij verbande alles wat adem had, gelijk als de HEERE, de God Israëls, geboden had.” De mens in zijn verharding zou kunnen vragen of God het recht heeft de uitroeiing, hetzij van enkelingen of gehele volken, te gebieden? Uiteraard heeft iemand die de Bijbel niet als het Woord van God aanvaardt, geen basis voor de beantwoording van deze vraag, behalve dan... zijn eigen verbeelding. Maar het zou hoogst aanmatigend zijn om te beweren dat God onder geen enkele omstandigheid de vernietiging van mensen zou mogen gebieden. Het rechte standpunt dat wij moeten innemen is het volgende: “Dit hangt volkomen van de omstandigheden af” en daar zullen we het bij laten. Laten we liever eens letten op de omstandigheden waardoor de Heere die opdrachten gaf.

Waarom werden de Kanaänieten vernietigd?

Zijn er omstandigheden die dit kunnen “verklaren”? De redenen daartoe moeten toch duidelijk in de Schrift staan? Nu, daar behoeven we niet aan te twifelen! Vier eeuwen vóór Israël Kanaän binnenviel werd aan Abraham meegedeeld dat zijn afstammelingen het land dat God aan hem beloofd had pas vier generaties na zijn dood zouden binnenkomen, omdat “de maat van de ongerechtigheid der Amorieten (de Kanaänieten) nog niet vervuld was” (Gen. 15:16). Een hoofdstuk als Leviticus 18 schetst ons een beeld van die “ongerechtigheid”. Het leven van dit volk werd gekenmerkt door allerlei vormen van seksuele afwijkingen, verdorven godsdienstige gebruiken met inbegrip van prostitutie, dronkenschap, kinderooffers en magie. Elk gezin offerde de oudste zoon aan de Moloch. Dit gebeurde door het jongetje voor de ogen van de familie levend te verbranden, waarbij de ouders geen teken van rouw mochten tonen. Ze moesten er feestelijk uitzien, want het was een grote eer dat hun zoon waardig was als offer voor de Moloch te dienen. Hun praktijken worden herhaaldelijk beschreven als “een gruwel” in Gods ogen. Ze waren volkomen onbekeerlijk geworden en de Heere nam het besluit -na hen zolang verdragen te hebben- ze te vernietigen en dan tevens op die manier een Land voor Gods volk te bereiden, dat op geen enkele wijze bezoedeld mocht worden met de gruwelijke praktijken van de Kanaänieten. De Heere voerde Zijn raad op tweeërlei wijze uit. Hij bracht rechtvaardige vergelding over de Kanaänieten vanwege hun tergende goddeloosheden en Hij bereidde een Land voor Zijn volk.

Helaas voerde Zijn volk Zijn bevel niet naar behoren uit en voedde daardoor in zichzelf het zaad van zijn eigen vernietiging enkele eeuwen later. Nadat Israël zich eenmaal in het land gevestigd had viel het af van zijn God en verviel tot afgoderij. We lezen al in de dagen van de Richteren dat het afval op afval is, hoewel de zo lankmoedige Heere hen telkens weer verlossing schonk. Maar hun verdorvenheid werd tenslotte zo erg dat God hun koninkrijk omverwierp door de inval van de Assyriërs en Babyloniërs, en eeuwen later van de Romeinen. In het geval van de Kanaänieten was de toestand omgekeerd: inplaats dat de Israëlieten Gods oordeel ondergingen door middel van vreemde indringers, moesten zij op Gods bevel de

Kanaänieten uitwerpen. Och, had Israël op Gods handelingen gelet, dan zouden ze lering getrokken hebben uit de wraak Gods over de heidenen.

WAT STAAT DE WERELD NU TE WACHTEN

Dat is wel een heel belangrijke vraag. De Heere komt altijd terug op Zijn eigen werk. Wie door genade niet behoort bij degenen die vallen onder het geduchte woord van de Heere Jezus, dat het zal zijn als in de dagen van Noach en van Lot, welken daar geen begrip van hebben en hetzelfde lot zullen ondergaan als de bewoners ten tijde van de Zondvloed en van de steden Sodom, Gomorra, Adama en Zeboïm- dezen kunnen een antwoord op die vraag geven. Dezen weten dat de allergrootste veranderingen op til zijn. Als God tussenbeide treedt komt er een tijd van oordeel en gericht. Nogmaals: zo werden in het verleden degenen die weigerden zich te bekeren van de aarde weggedaan: "...gelijk het geschiedde in de dagen van Noach." Op dezelfde wijze zal het gaan op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden, Lukas 17:22-30.

Indien de parallel van de Zondvloed en van Sodom gevolgd moet worden, zal het oor deel regelrecht uit de hemel komen. Hetgeen zeker niet wil zeggen dat de mens daar niet ten dele zijn hand in zal hebben. De wereld zit vol met nucleaire en allerlei gifwapenen. En laten we het conventionele vernietigingstuig ook niet vergeten grote massa zal dit van zich werpen. Laat ons eten, drinken en vrolijk zijn, als in de dagen van Noach. Laten we niet menen dat dit zal veranderen. Hetgeen niet wil zeggen dat de Heere nog niet deze en gene de ogen zal openen. Maar voor vrijwel een ieder zal de kwade dag hen overvallen en dan zal het te laat zijn om zich te bekeren. Met name de volkeren van Europa hebben het allerzwaarst verzondigd. We behoeven echt geen profeet te zijn om te stellen dat de vernietiging van deze volken te komen staat. De Heere heeft de volken van Kanaän die het Evangelie moesten missen niet gespaard; het afvallige Westen dat het Evangelie vertrapt zal zeker niet gespaard worden.

Lettende op Gods handelingen met de heidense volkeren in de oudheid en Zijn rechtvaardige vernietiging van de goddelozen, hebben de afvallige christen-volken het ergste te vrezen. En dan dienen we tevens op te merken dat ook dan de Heere geen onrecht doet, maar dat het Goddelijke rechtvaardigheid zal zijn als Hij verwoesting over die volkeren zal brengen.

*Gij zijt volmaakt, Gij zijt rechtvaardig HEER';
Uw oordeel rust op d' allerbeste wetten;
Uw loon, Uw straf beantwoordt aan Uw eer.
Gij eist van ons, dat w' op Uw waarheid letten;
Dat wij altoos op hoge prijs Uw leer
En 't heilig recht van Uw getuig'nis zetten.*

(Psalm 119:69)

~~~~~

BLADVULLING

Hoe erg is het als de algemene overtuigingen minder worden, vrees en schrik voor hel en verdoemenis wijken en de meeste mensen gerust en zorgeloos zonder de minste ontwaking sterven en gerust blijven totdat zij hun lichamelijke ogen sluiten.
(Justus Vermeer)

Ik bid u, bedenkt dat de man, die de naam van Christus belijdt en zijn zonden aan de hand houdt, de grootste vijand van God in deze wereld is, en dat God bijgevolg ook over hem Zijn zwaarste straffen zal uitspreken.
(John Bunyan)

Vandaar dat Gods getrouwe knechten in de beste tijd van onze kerk zo verblijd waren als er oordelen kwamen, omdat er gewoonlijk dan ook werk kwam en zij mede arbeiden om het schuim van het volk te zuiveren dat in de smeltkroes was.

(Justus Vermeer)

BIEDT WEERSTAND

Het is soms moeilijk om aan te geven wat voor het ware protestantisme en een waar protestant het gevaarlijkste is – het pausdom óf het met het pausdom heulende protestantisme, zoals we dat met name vinden in de in aanbouw zijnde SOW-kerk, hoewel daar zeker niet alleen. Maar met die vraag zullen we ons verder niet inlaten. Het moet onder ons echter wel volkomen zekerheid hebben, dat beide vormen van de antichrist een vreselijke verwoesting tegemoet gaan, straks, als de HEERE zich gaat wreken aan Zijn vijanden en Hij gedachtig zal zijn aan het vergoten bloed van de martelaren. Hoe we over Rome dienen te denken en hoe we deze vijandin van Christus en Zijn Bruidskerk moeten zien kan bijvoorbeeld een man als Spurgeon ons leren:

“We moeten degenen die tot dwalingen van Rome neigen, vrijmoedig en ernstig waarschuwen. We moeten de **jeugd** de waarheid van het Evangelie voorhouden en **hen vertellen over de gruwelijke daden van het pausdom in het verleden**. We moeten er **alles aan doen** het licht in het land zo goed mogelijk te verbreiden, want net als de uilen haten de priesters het daglicht.”

(Dagboek van Spurgeon voor de avond-29 mei)

Dit is heldere taal en het behoort de taal van ons allemaal te zijn. Is dit niet zo, dan mogen we onszelf wel verdenken. Als het pausdom het ooit in Europa en in ons land weer voor het zeggen zou krijgen hebben we al datgene te vrezen waarmee deze synagoge van de satan in vorige eeuwen Gods heiligen heeft vervolgd. Wie een weinig het martelarenboek kent wéét wat dit inhoudt. We vonden een artikel dat indertijd geschreven is door ex-priester T. Vanhuysse over de bekende(?) , afschuwelijke, maar ook zeer heerlijke geschiedenis van Marie Dunand, die een groot deel van haar leven, met vele anderen, heeft doorgebracht in een vreselijke kerker vanwege haar geloof in de Zaligmaker en haar verwerpen van de roomse gruwelgod. We geven nu het woord aan evangelist T. Vanhuysse:

Onvoorstelbaar moet de geloofsmoed en de geloofskracht geweest zijn van de duizenden broeders en zusters, die wij vandaag mogen kennen en eren als de Hugenoten. Die geloofskracht ligt ingegraveerd in het met tranen gegraveerde woord: RECISTER (= biedt weerstand!). Het was hoogstwaarschijnlijk Marie Durand, die dit woord in de harde vloersteen van de sombere toren “La Tour de Constance” heeft ingekrast. U kunt deze toren vinden in Aigues Mortes In Zuid-Frankrijk. Het is een eeuwenoud stadje, gebouwd door Philips de Stoute naar het model van Damiette en Jeruzalem. De 15 torens die de zware stadsmuren flankeren, staan er nog als getuigen van de verschrikkelijke martelingen waarmee Lodewijk XIV en zijn goddeloze benden het geloof van de Hugenoten trachtte te breken.

TOUR DE CONSTANCE

Eén toren la “Tour de Constance”, valt bijzonder in het oog. Niet alleen omdat hij wat hoger uitstijgt boven de andere en zodoende de indruk wekt enigszins dreigend en vermanend neer te zien over de vlakte, maar vooral omdat binnen de logge muren van dit slot vele vrouwen en moeders zijn opgesloten geweest en er zijn gestorven omdat ze hun Heiland meer liefhadden dan hun eigen leven. Langs een zware wenteltrap komt men boven in de “zaal”, een grijs en somber aandoend cachot waar het licht met tegenzin binnendringt. In deze plaats hebben ze “gewoond”, hebben ze gebeden, gehuild en geleden, hebben ze gezongen de lof van hun zo dierbaar geworden Borg en Heiland.

De Franse dichter Bigot heeft het zo aangrijpend neergeschreven:

Qui vécut là? Des prisonnières

*Qui mettaient Dieu devant le roi.
Là, jadis, des femmes, des mères,
moururent pour garder la foi.
Leur seul crime était d'être allées,
La nuit, par un sentier couvert,
Joindre leurs voix aux Assemblées
Qui priaient Dieu dans le Désert.*

Wie leefde daar? Gevangen genomen vrouwen,
Die God stelden boven de koning.
Daar, eertijds, verbleven vrouwen en moeders,
die bereid waren te sterven om het geloof te bewaren.
Hun enige misdaad was hun gang,

's nachts, langs een verborgen pad,
naar de samenkomst, om er hun stem
te voegen bij hen die tot God
bleven bidden in de woestijn.

MARIE DURAND

In die toren werd Marie Durand, de zus van de vermaarde predikant en moedige hageprediker Pierre Durand, in 1730 opgesloten. Ze was toen 19 jaar oud. Twee jaar later werd haar broer in Montpellier opgehangen. Op het moment van de komst van Marie Durand zaten reeds meerdere Hugenoten-vrouwen te verkommeren in de koude en vochtige toren. Haar komst was een zegen voor al deze vergeten vrouwen. Gedurende 38 jaren zal zij de geestelijke leidster en verzorgster zijn. Onvermoeibaar was zij in het troosten en verzorgen van zieke medezusters. Ook van de schoonmoeder van Pierre Durand, die met haar opgesloten zat en negen jaar verlamd is geweest. Zij was een verbitterde vrouw, die het Marie en haar kleindochter Anne niet kon vergeven dat zij de familieleden waren van de martelaar Pierre Durand, wiens huwelijk met haar dochter zij nooit had goedgekeurd. Zij heeft het hen steeds kwalijk geduid dat zij de oorzaak was geweest van al het leed dat over de familie was gekomen. Marie heeft deze altijd mopperende vrouw tot het laatste toe vol toewijding verpleegd! Zoiets is alleen maar mogelijk door het geloof in Jezus Christus.

In het boekje “Marie Durand, die hugenotische Bekennerin”, staat het aldus beschreven: “In de ronde kerkers van de toren hebben zich ontelbaar veel drama’s afgespeeld, opeenstapelingen van onvoorstelbaar leed. Maar daar zijn ook de wonderen geschied van christelijk uithoudingsvermogen in de kracht van de Geest van Jezus Christus. Daar is zichtbaar geworden hoezeer een mens kan uitgetild worden boven zichzelf, boven allerlei kleinzieligheid, wanneer hij zich in geloof vastklampt aan Christus alleen.” Zo zorgde Marie Durand voor allen. Voor de ene naaide zij wat; voor een ander spelde zij een brief; voor weer anderen schreef zij geduldig de door hen gedicteerde woorden op. Elke avond las zij voor uit de Bijbel, herhaalde voor hen de preken van haar broer-martelaar. En terwijl men naar haar luisterde, vergat men het harde leven in deze betonnen bunker. De woorden van eeuwig leven verjaagden voor een ogenblik de kwellende nood van dit cachot. Onder haar leiding zongen zij ook psalmen; zij ging voor in gebed zodat met het vallen van de avond ook de rust neerdaalde in de harten, wetend dat –door de zware muren heen- de hand van de Hemelse Vader over hen waakte.

ISABEAU MENET

In 1734 werd Isabeau Menet in de toren binnengebracht. Zij was 22 jaar oud, net als Marie Durand, die beiden ook goede en trouwe vriendinnen werden. De man van Isabeau werd naar de galeien verbannen en is er bezweken onder de onmenselijk wrede omstandigheden. Wat een kracht toch hebben deze vrouwen en moeders van de Heere ontvangen. Hoor het getuigenis van Isabeau: “Ik prijs mij gelukkig dat God mij waardig heeft bevonden voor Zijn heilige Naam vervolging te doorstaan. Maar de dreigementen van de wereld zullen niet in staat zijn mij van mijn geloof los te rukken. Ik hoop en vertrouw dat de Vader der barmhartigheid mij niet de kracht zal onthouden, die ik nodig heb om deze beproevingen te dragen, die Hij

krachtens Zijn welbehagen op mij heeft gelegd.” Samen met Marie Durand en nog vele anderen mogen zij voor ons een voorbeeld zijn van standvastigheid en volhardend geloof!

DE STENEN ROEPEN...

Wanneer je daar boven in de ‘Tour de Constance’ mag staan en als het ware de echo’s mag opvangen van de pijnen en smarten die er geleden zijn, dan word je persoonlijk nauw betrokken bij alles wat zij hebben moeten doorworstelen. Dan flitsen allerlei gedachten door je geest. Vragen ook die hier beneden nooit zullen beantwoord worden. Enerzijds ontvang je rust van de Heere in Zijn wegen, die voor ons niet te doorgronden zijn; maar anderzijds welt een vaag gevoel op van weerstand tegen de macht en de pretentie van het rooms-katholieke systeem, dat zo schandelijk en gruwelijk heeft kunnen te keer gaan tegen zoveel kinderen van de Heere! O, ik weet het, we moeten het kunnen vergeven. Inderdaad! Maar ik kan het niet vergeten. Echt niet. Stenen roepen en laten zien tot wat mensen, ook ‘GODSDIENSTIGE’ MENSEN IN STAAT ZIJN. VERSCHRIKKELIJK! HET HEEFT ME INNERLIJK DIEP GESCHOKT. WAT EEN GROFHEID EN WAT EEN BRUTALITEIT HEEFT DIE FRANSE ‘ZONNEKONING’ UITGESTALD! DUIZENDEN HEEFT HIJ GEDOOD EN GERADBRAAKT IN NAAM VAN ZIJN ZIEKE KERK, WIENS BESTE DIENAAR HIJ WAS.

MET DE ZEGEN VAN ROME

De herroeping van het Edict van Nantes in 1685 heeft gezorgd voor bloed en tranen, voor monsterlijke foltering en onder de zegen van de Roomse geestelijkheid. Ik kan ’t niet laten om een van hun geliefde ‘bekeringsmethodes’ even onder uw aandacht te brengen.

“Wanneer Pierre in het kasteel (La Voulte) is aangekomen, wordt hij zonder veel omhaal en zonder enig verhoor naar een put geleid die zich op de binnenplaats van het kasteel bevindt. Touwen worden onder zijn oksels aangebracht en vervolgens laat men hem zakken in de koude, diepe, stinkende, vochtige cisterne, totdat hij op de bodem in de modder terechtkomt tussen verscheidene andere ongelukkigen. Met afgrijzen kijkt Pierre om zich heen in het flauwe schemerlicht dat hier op de bodem heerst. Walging dringt zijn neus binnen vanwege de stank van de modder, de mensenlijven en de uitwerpselen. Walging slaat op zijn ogen als ze staren naar deze menselijke wezens met hun holle oogkassen, hun uitgeteerde lichamen. Walging bereikt zijn oren als hij deze mensen hoort bidden, hoort zingen, hoort schelden, hoort vloeken, woorden van weemoed en woorden van waanzin hoort uit brengen, altijd door, dag en nacht. Hier beneden, op de bodem van de put, is het de hemel en de hel tegelijk. Hier liggen de Hugenoten op hun knieën in de modder om samen te bidden, samen te spreken over de dingen Gods, elkaar op te beuren, elkaar aan te moedigen. Hier stijgen psalmen omhoog ter ere Gods. Hier is de plaats van het afgrijzen, van volstrekt vasten –want voedsel wordt hier niet naar beneden gelaten- van een zich laven met het vocht in de modder en langs de muren, de plaats van knauwende honger die tot hallucinaties leidt, het oord van malende geesten, heen en weer geslingerd tussen zinsverrukking en zinsverbijstering.

De hoogtepunten van elke dag zijn de momenten, elke morgen en elke avond, wanneer een priester -het is altijd dezelfde geestelijke- zich boven over de rand buigt en ineens een schaduw werpt op de ellendigen daar beneden in de put. (...) Zijn zalvende stem begint te spreken: “Vrienden, ach mijn vrienden. Moeten jullie daar nu nog steeds zo lijden, zo beproefd worden,

zonder eten en drinken? In die ondraaglijke stank, in jullie eigen water en drek? De overheid is hard voor jullie, nietwaar? Maar ach, mijn vrienden, begrijpen jullie maar dat zij slechts haar plicht doet tegenover God en Zijn heilige wet. De overheid zou ook wel anders willen! Maar is het niet jullie eigen koppigheid waardoor jullie daar maar in die put moeten blijven? Niet de overheid, en nog minder de kerk is het die jullie daar beneden vasthoudt. Jullie zijn gebonden met de banden van je eigen halsstarrigheid. Eén woord slechts, roep slechts naar boven 'ik zweer af' en onmiddellijk worden jullie vrijgelaten. Zie toch, mijn vrienden, hier naast mij staan mannen met touwen gereed om op dat ene woord onmiddellijk die touwen te laten zakken en jullie vrij te laten. Zweer slechts je dwalingen af, keer terug in de schoot van de aloude kerk van de apostelen en profeten, van Maria en alle heiligen, de kerk die Christus op aarde heeft opgericht, de kerk die al sedert Petrus bestuurd wordt door Zijn stedehouder de paus. Eén woord slechts, vrienden. Ik wacht geduldig totdat bij een van jullie het licht doorbreekt in die duisternis daar beneden." Dan treedt er een pijnlijk diepe stilte in, elke dag opnieuw. Er is op de bodem van de put niets te horen dan het gekreun van hen die lijden onder pijn of waanzin, en het bidden van hen, die God om standvastigheid smeken in deze verschrikkelijke verzoeking. De anderen zwijgen, somber, manhaftig, vol vertrouwen of stijfkoppig, vol hoop of vol vertwijfeling. Slechts eenmaal in de vier weken die Pierre in de put doorbrengt, is er een man die het toverwoord spreekt: "J'abjure"! Niet alleen aan de bovenrand van de put ontstaat een heel rumoer, maar ook op de bodem van de put. Pierre is een van de weinige niet-waanzinnigen die zich stil houdt. Hij heeft diep medelijden met de arme, ellendige man, die al zoveel weken in de put doorgebracht heeft, ziek van ellende en ontbering is, op de rand van de hongerdood. Pierre kent zijn eigen innerlijke strijd. Wie zal het deze ongelukkige kwalijk durven nemen dat hij uit deze hel verlost wil worden? Ook Pierre werd eruit gehaald, niet omdat hij zou hebben afgezworen, maar om nog ergere folteringën te moeten verduren. Uiteindelijk werd hij veroordeeld tot de galeien. Zijn vrouw Anne werd veroordeeld om weg te kwijnen in de Tour de Constance, het plompe fort van Aigues Mortes... De Heere heeft ze bewaard en na vele jaren zijn ze toch nog kunnen vrijkomen.

HOOR NAAR HUN VERHAAL...

Anne vertelt over haar verblijf in de Tour de Constance, dat bolwerk in de wallen van de kleine stad, midden tussen de moerassen met hun ziekmakende dampen. Ze vertelt over het gat in het plafond dat een beetje licht verspreidt, maar waardoor ook regen en sneeuw naar binnen komen. Ze vertelt over de vele vrouwen die daar zoveel jaren opgesloten zitten. Ze vertelt over de vrouwen die haar hartsvriendinnen zijn geworden en die ze nu heeft moeten achterlaten. Ze vertelt over de giften van de vrienden in Frankrijk en Zwitserland, waardoor de ongelukkige gevangenen in leven gehouden zijn. Ze vertelt over de godsdienstoefeningen die de vrouwen daar onder elkaar gehouden hebben. Ze vertelt over de zieken die ze daar heeft verzorgd, en ook over haar eigen ziekten, toen andere vrouwen haar verzorgden. Ze vertelt over een vrouw die in de toren een kind ter wereld heeft gebracht, een kind dat haar troost en haar vreugde was, maar dat haar, toen het zes jaar was, is afgenomen. Ze vertelt over de vrouwen die in de duistere kerker geleidelijk waanzinnig zijn geworden. Ze vertelt over de donkere ogenblikken in de kerker, als er priesters kwamen om de ellendige vrouwen over te halen hun geloof af te zweren. Ze vertelt over de verzoekingën, de teleurstellingen, de verbitteringen, maar ook over de gelukzalige ogenblikken van vervoering, over de psalmen die gezongen werden, het Woord van God dat gesproken werd. Ze vertelt over de Heere God, Wiens aanwezigheid ze

dikwijls zo sterk in de toren gevoeld heeft, en ze vertelt ook over de keren dat Hij zo ver weg leek...

Ook Pierre vertelt over het leven aan boord van een galei. Over het onbeschrijfelijk zware werk aan de riemen, over de vele slagen die daarbij uitgedeeld werden, over de hitte en de kou, over de vreselijke zeeslagen, wanneer de arme slaven aan hun banken gekluisterd zitten, de kogels en granaten van de vijand en de brekende masten niet kunnen ontwijken en velen van de slaven daarbij gruwelijk aan hun eind komen. Hij vertelt over deze afschuwelijke zeeslagen tegen de Turken of tegen de Spanjaarden, over het urenlange roeien, het plotselinge wenden en keren, de gevechten aan boord van man tegen man, waarbij de galeislaven machteloos toekijken. Pierre vertelt over het vreselijkste van alles: de bastonnade, een straf met stokslagen of een gesel. Twee maal heeft Pierre ze moeten ondergaan.

Dan wordt het slachtoffer op zijn buik gelegd, door vier galeislaven vastgehouden en vervolgens door een andere slaaf met een geteerd en in zeewater gedoopt koord op zijn rug geslagen. Soms wordt de beul zelf gegeseld om hem ertoe te dwingen de zweep zo hard mogelijk te laten neerkomen. Elke slag veroorzaakt een duimbrede groef in het vlees. Na tien of twaalf van zulke zweepslagen kan het slachtoffer al niet meer spreken of zich bewegen! Maar soms worden er dertig, vijftig, tachtig of zelf honderd geselslagen gegeven. In deze laatste gevallen verliest het slachtoffer bijna altijd het leven. Na de marteling worden de levensgeesten weer opgewekt doordat er azijn en zout in de wonden gewreven wordt, waarmee men ook probeert koudvuur te voorkomen. De twee keer dat Pierre deze foltering heeft moeten ondergaan, was omdat hij weigerde te knielen of zijn muts af te nemen voor de hostie (- de geconsacreerde ouwel van de r.k. mis), die op gezette tijden aan de galeislaven werd uitgereikt.

Hoe vaak had ook Pierre niet de neiging gevoeld om met een enkel “ik zweer af” onmiddellijk een einde aan zijn ellende te maken. Hoe vaak had hij zijn broeders op hetzelfde schip niet moeten aanmoedigen om toch standvastig te blijven. Maar te midden van alle beproevingen en verzoeken bloeide Gods kerk aan boord van het schip. Samen spraken de Hugenoten die dicht bij elkaar zaten, hun avondgebeden uit, samen zongen zij psalmen als de omstandigheden het toelieten en de argousins (=opzichters van de galeislaven) een oogje toeknepen. Samen beleefden zij hun geloof, ondanks het vreselijke gespot, gevloek en gesar van sommige van de ergste criminelen aan boord.

RESISTEZ!

Hun trouw en standvastigheid mogen voor ons een krachtige aansporing zijn om weerstand te bieden tegen lauwheid en zonde in ons leven. Dat Gods Woord weer opnieuw onze kracht en troost mag zijn, in wat voor omstandigheden wij ook terecht mogen komen. Laten wij ons volkomen geven aan de dienst des Heeren, aan de verkondiging van Zijn Evangelie! Bidden wij toch de Heere dat Hij het geve! Dat wij in het betoon van geest en kracht mogen spreken en getuigen van de Ene Naam ter zaligheid Jezus Christus, de Hoop der heerlijkheid!

De grote ernst van onze dagen

Dat Amerika zich politiek en militair voorbereid voor een aanval op Irak wordt steeds duidelijker. De vraag is niet meer of de aanval komt, maar wanneer. Er zijn veel bewijzen van dat het regiem van Saddam Hoessein biologische en chemische wapens maakt, waarmee enorme terreurdaden kunnen worden uitgevoerd. Tot nu toe hebben de Amertikanen geen steun bij de andere Arabische landen voor actie tegen Irak. Men vreest een grote oorlog in het Midden-Oosten en zeer onvoorspelbare scenario's. Israël acht echter Iran de grootste bedreiging. Via Hezbollah in Libanon wordt Israël direct bedreigd. Hezbollah wordt door Iran, via Syrië, zwaar bewapend. De Franse president Chirac -bepaald geen vriend van Israël- weigert steun aan Israël om Hezbollah als terreurorganisatie aan te merken. Iran zelf werkt bovendien hard aan de atoombom. In 1981 vernietigde Israël een Iraakse atoomcentrale met een +onverwachte snelle luchtaanval. Israël zou de nu in aanbouw zijnde kerncentrale in Iran tegelijkertijd met Hezbollah in Zuid-Libanon in drie dagen willen vernietigen, zodra Amerika Irak aanvalt. De terreurdreiging van beide landen voor Israël, maar ook voor de wereld, dwingt tot preventief handelen.

(“Het Zoeklicht” – 17 aug. 2002)

~~~~~

Grote benauwdheid in Israël

Het “NRC Handelsblad” van 17 september toont die benauwdheid duidelijk aan. Zij maakt er als volgt melding van: “Na twee jaar oorlog met de Palestijnen, met ook aan de Israëlische kant veel doden en gewonden, zijn de mensen nu al bijna op van de zenuwen. De Israëliërs twijfelen er niet aan dat indien president Saddam Hoessein voor zijn leven moet vechten tegen de Amerikaanse aanval, hij er niet voor zal terugdeinzen Israël mee in zijn graf te slepen. In 1991 werden raketten met conventionele ladingen op Israël afgeschoten. Nu vreest Israël het ergste: projectielen met chemische en biologische koppen. Misschien zelfs een ‘vuil atoomwapen’. En als Irak geen operationele Scuds meer heeft, staan volgens berichten waarin buitenlandse inlichtingendiensten worden geciteerd Iraakse bommenwerpers klaar om geladen met chemische en/of biologische wapens zelfmoordaanvallen op Israël uit te voeren. De Israëlische luchtmacht is voortdurend in de lucht, geleid door informatie van een Israëlische spionagesatelliet. Opperbevelhebber Moshe Ayalon zegt dat Israël ‘klaar is’.(...)De burgemeester van Ramat-Gan, een voorstad van Tel Aviv, neemt geen risico's voor zijn stad. In 1991 vielen de meeste Scuds daar. Nu laat hij een groot tentenkamp opzetten, ver buiten Ramat Gan, waar tienduizenden mensen in geval van Iraakse aanvallen onderdak kunnen vinden. Samen met de voorstad Bnei-Barak laat hij in een park een noodbegraafplaats voor duizenden slachtoffers van Iraakse aanvallen in gereedheid brengen..”

Het bovenstaande is eigenlijk al genoeg bewijs voor de stelling "Grote benauwdheid in Israël". Als we dit schrijven is door de sluwheid van Saddam Hoessein een Amerikaanse aanval op Irak mogelijk wat uitgesteld, maar komen doet het zeker. Premier Sharon heeft gezegd dat bij een aanval van Irak op Israël van Irak een schroeivlek zal overblijven. Onlangs werd president Bush gevraagd met welke wapens hij de oorlog zal voeren. "Met alle wapens", zei hij. Op de vraag van de journalist "Ook met de atoombom?", was zijn antwoord: "Ik heb gezegd met alle wapens." Op een conferentie te Caïro van Arabische leiders werd gezegd dat, als de oorlog uitbreekt en Israël wordt er bij betrokken, dat dan alle poorten van de hel zullen opengaan.", zoals we elders ook al schreven.

Het leidt geen twijfel dat de wereld de meest gevaarlijkste periode van haar geschiedenis is ingegaan. Nog nooit waren er zulke vreselijke wapens voorhanden en vele landen beschikken er over. En wie kan zeggen welke wapens er in handen zijn van terroristen groepen? Het valt niet genoeg te benadrukken dat de huidige oorlogsdreiging alles met Gods beloften voor Israël te maken heeft. De vorst der duisternis zal al zijn helse strijders in het geweer brengen om Gods plannen zolang mogelijk te verijdelen en de grootste chaos op aarde te creëren. We denken dat er nog onnoemelijk veel bloed in het Midden-Oosten zal vloeien. Ook Israëls bloed. De benauwdheid van dit volk heeft nog haar toppunt niet bereikt. Maar als de nood op het allerhoogst is zullen ze om de Messias gaan schreeuwen en dan zal gehoord worden: "Gezegend is Hij die komt in de Naam des Heeren!"

~~~~~*****~~~~~

HOUDT DE WERELD DE ADEM IN?

Het komt in het leven van een mens wel voor dat hij opeens een dreigend gevaar of een andere ernstige zaak op zich af ziet komen en dat hij dan, door een plotselinge zeer grote schrik, de hand voor de mond slaat en met een panische angst in de ogen, een ogenblik als verstijft. Velen kennen zo iets wel. Je houdt dan als het ware je adem in en een verlamd gevoel kan zich dan van je meester maken.

Als de Heere Jezus over de apocalyptische dingen van de eindtijd spreekt zegt hij o.a. "En de mensen het hart zal bezwijken van vrees en verwachting der dingen, die het aardrijk zullen overkomen; want de krachten der hemelen zullen bewogen worden", Lukas 21:26. Wij leven ongetwijfeld in apocalyptische tijden. We leven in de tijd dat de Heere deze aarde geweldig gaat verschrikken; de tijd dat Hij de aarde gaat voor- en voorbereiden op de luisterrijke tijd die er zal zijn na de levendmaking van Israël. Terwijl we dit schrijven is het aftellen begonnen wat de oorlog met Irak betreft. Het lijkt geheel zeker dat Amerika de confrontatie met het Irak van Saddam Hoessein aan zal gaan. De vraag is niet of Amerika aan zal vallen, maar wannéer. Het heeft weinig zin om hier te gaan speculeren wat er allemaal kan gebeuren. We weten het echt geen van allen. Hoe zal de Arabische wereld reageren? Zal Irak de gelegenheid krijgen Israël in het conflict te betrekken? Komt er een vreselijke oorlog in het gehele Midden-Oosten? Wat zullen

de gevolgen voor ons zijn? Alleen een economische terugslag, wat wel het minst erg van alles is? Nogmaals: Niemand weet het.

We weten wél dat Israël niet vernietigd zal worden door een atoombom of wat dan ook, hetgeen niet inhoudt dat er geen verschrikkelijke dingen kunnen gebeuren. Kan Irak vernietigd worden door nucleair vuur? Het ligt in de lijn der verwachtingen dat, als Irak chemische of ander vreselijk wapentuig tegen Israël zal gebruiken, Sharon niet zal aarzelen zijn atoomwapen in te zetten om dit land uit te schakelen. Dan zijn de gevolgen, op velerlei wijze, niet te overzien. Vanuit de evangelische richting wordt beweerd dat Irak nooit vernietigd kan en zal worden, omdat dit land het Babel is waarvan de profeten spreken en het daarom nog een grote rol zal spelen in de eindtijd profetieën. Wij delen die mening niet, hoewel de rol van Irak niet onbeduidend is, hetgeen wel blijkt en nog meer zal blijken.

Onlangs hebben Arabische leiders op een bijeenkomst te Caïro gezegd, als de strijd rond Irak ontbrandt en Israël 'mee gaat doen', dat dan alle poorten van de hel zullen geopend worden. Er is alle reden dat het hart van de wereldbevolking, dus ook van de Nederlanders, bezwijkt van vrees en verwachting der dingen die over de aarde zullen komen. Het valt niet te betwijfelen dat er zeer zware tijden voor Israël op komst zijn. Nog zwaarder dan ze al geweest zijn? We vrezen van wel. Maar we denken tevens dat het gehele Midden-Oosten een zeer zware tijd tegemoet gaat. En met het Midden-Oosten de gehele wereld. De HEERE gaat het kwaad opruimen; het móét worden vernietigd en het zál worden vernietigd. En voor dat werk gebruikt de Heere óók mensen en volken. Zal de dreigende oorlog met Irak ons daarvan al een verschrikkelijke voorproef geven? Dat weten we niet. Maar één ding weten we geheel zeker: Israël zal tot zegen worden voor de gehele wereld! Daar zal echter wat aan voorafgaan. En in die tijd leven wij met onze kinderen. Het is zeer te vrezen dat de eindtijd oordelen spoedig over de aarde, in een nog veel vreselijker vorm dan ze er al zijn en waren, zullen losbarsten. Te vrezen? Zeker, want er zal geen vlees gespaard worden. We denken wel eens met grote schrik aan hetgeen we lezen in Jeremia 25:33 *“En de verslagenen des HEEREN zullen te dien dage [liggen] van het [ene] einde der aarde tot aan het [andere] einde der aarde; zij zullen niet beklaagd, noch opgenomen, noch begraven worden; tot mest op de aardbodem zullen zij zijn.”* Dit zou wel eens de naaste toekomst voor de wereld kunnen zijn.

Houdt de wereld de adem in?

Daar is waarlijk alle reden voor. Maar of het ook gebeurt? Onze blik gaat wat dat betreft niet verder dan het eigen land, precieser gezegd de christenheid in ons land en nog nader – eigen omgeving. En dan moeten we zeggen er maar weinig of niets van te merken. De meeste (kerk)mensen in de naaste omgeving weten amper wat er gaande is. Dat vinden we veel meer onder wereldse mensen, die middels de televisie zeer indringend geconfronteerd worden met de recente gebeurtenissen. Onder dezen heerst zeker wel wat verontrusting, maar dit krijgt geen kans wortel te schieten, want het is “eten en drinken en vrolijk zijn, want morgen sterven we”. Maar hoe zit het onder de christenen? En dan bepalen we ons bij diegenen onder het christendom welke een ernstiger levensopvatting hebben dan het oppervlakkige christendom. Dezulken hebben in de meeste gevallen “de kijkkast van satan” niet in hun huizen. Maar leven deze mensen nu bij de Bijbel? Leggen ze hun krant náást de Bijbel en hebben zij weet van hetgeen er aan de hand is, van hetgeen vlak voor de deur staat? U kunt het met ons weten, dat het in 99% procent van de gevallen niet zo is. Er is niet het minste van te merken. Sterker nog:

er is niet veel verschil met de wereldse mensen. Het is doorgaans steeds mooier aangeklede huizen, dure auto's, geld vergaren, steeds meer en luxer vakanties. Kortom: "Carpe diem", pluk de dag. En ook bij hen die wat gedood zijn aan deze dingen en waarbij de luxe en welvaart van onze tijd niet zo'n overheersende plaats inneemt, merken we weinig of niets van indrukken van de tijd waarin wij leven. Zij hebben doorgaans genoeg aan een godsdienst van een eigen invulling en er is ook niet het minste begrip van datgene wat de Almachtige in de wereld aan het werken is.

Het is nog niet merkbaar dat de aangehaalde woorden van de Zaligmaker uit Lukas 21 in onze dagen geheel vervuld worden. Maar er zal niet één woord van alles wat de Heere gesproken heeft ter aarde vallen. Het is dan ook niet zomaar een gedachte of een veronderstelling, maar een zeker weten als we opmerken dat er dermate vreselijke gebeurtenissen te komen staan, dat de woorden van Lukas 21:26 ten volle bewaarheid zullen worden. Als er op korte termijn -en dat is lang niet denkbeeldig- een vreselijke slachting in het Midden-Oosten zal plaatshebben en wij er ook hier mee geconfronteerd zullen worden -op welke wijze dan ook en al onze zekerheden gaan wankelen-, zou de radeloosheid en de wanhoop wel eens op een bittere wijze toe kunnen slaan. Wat een noodzaak is er voor ons allen bereid te zijn als de Heere komt ten gerichte, zodat we zullen kunnen bestaan als Hij verschijnt. Het moge ons aller deel zijn.

DE JODEN EEN LIJDEND VOLK

Wie het lijden van het Joodse volk wil beschrijven, kan boeken vullen. We willen in dit artikel iets laten doorklinken van het leed dat in de loop der eeuwen over het Bondsvolk gekomen is. Er is geen volk op aarde dat door alle eeuwen heen zo gehaat en vervolgd, zo gemarteld en geplunderd, zo schandelijk behandeld en in getto's (aparte wijken) samengeperst is, als het volk der Joden.

De omvang, de langdurigheid en de hevigheid van dat lijden kent z'n weerga in de geschiedenis niet, zelfs niet bij benadering. Overal tref je datzelfde gif, die afkeer, die Jodenhaat aan. De Joden herkennen zich helemaal in **de figuur van Job**: de man, die maar niet begrijpen kon, waarom juist hij zoveel ellende en tegenslag moest wedervaren; de man, die je vindt afgebeeld aan de ingang van **het grootste 'kerkhof' ter wereld: Yad Vashem**, het 'kerkhof' van de zes miljoen vermoorde Joden. Letterlijk is in vervulling gegaan wat we lezen in Deuteronomium: "En de Heere zal u verstrooien onder alle volken, van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde..... en uw voetzool zal geen rust hebben; want de Heere zal u aldaar een bevend hart geven, en bezwijking der ogen, en mattigheid der ziel..... en gij zult nacht en dag schrikken, en gij zult van uw leven niet zeker zijn. Des morgens zult gij zeggen: "Och, dat het avond ware; en des avonds zult gij zeggen: Och dat het morgen ware". De Egyptische Farao uit

Mozes' tijd is er al mee begonnen en nog steeds worden Joodse graven met hakenkruisen en anti-Joodse leuzen besmeurd en moeten Joodse gebouwen en synagogen het ontgelden.

Stad en tempel verwoest

Veertig jaar nadat Jezus zijn intocht in Jeruzalem hield, werden de stad en de tempel in een wrede oorlog door de Romeinen verwoest. In een vijf maanden durende strijd lieten meer dan 1.000.000 Joden het leven, ruim 600.000 verhongerden in de huizen en op de straten. Per dag werden 4000 lijken over de stadsmuur gegooid. Ongeveer 97.000 Joden werden als slaaf naar Rome afgevoerd. De triomfboog van Titus in Rome herinnert nog steeds aan de verschikkingen, die toen hebben plaatsgevonden. Het is niet in te denken wat een ontgoocheling de verwoesting van de tempel in het jaar 70 voor het volk is geweest. Het was of de Romeinen het hart uit het Jodendom hadden weggesneden. De ondergang van stad en tempel was het begin van een enorme lijdensweg. Nog één keer deed het volk een poging het Romeinse juk van zich af te werpen (132-135). Tijdens deze opstand verloren 580.000 Joden het leven.

De verstrooiing

Dan valt **de nacht over het Joodse land** definitief. Keizer Hadrianus verandert de naam Israël in Palestina en de naam Jeruzalem in Aelia Capitolina om de nagedachtenis aan Israël voorgoed uit te bannen. Iedere vorm van Joods geestesleven moet verdwijnen. De besnijdenis, het vieren van de sabbat, zelfs de toegang tot de stad wordt verboden. En op het tempelplein wordt een heiligdom ter ere van Jupiter opgericht. De verstrooiing krijgt dan een definitief karakter. Overal trekken ze heen, de Joden, altijd maar weer om een veilig heenkomen tegen vervolgingen te zoeken, maar nergens vinden ze een vaderland. Bijna 2000 jaar vertoont de geschiedenis van Israël het beeld van statenloze, verachte en vervolgte, van land naar land en van getto naar getto trekkende Joden. Ze leefden in alle 5 werelddelen over 103 landen verstrooid. Telkens weer stonden ze bloot aan vervolging, plundering, onderdrukking en onbeschrijfelijke slachtingen. Het verhaal van de Joden is er één van bloed en tranen. Tussen 1940 en 1945 vond in de geschiedenis van het Joodse volk de grootste ramp plaats. Zes miljoen Joden -meer dan er nu in Israël wonen (!)- kwamen in concentratiekampen, gaskamers, ovens en kwikzilvermijnen om. En terwijl duizenden Joden onder de meest erbarmelijke omstandigheden in de kampen verkeerden, zochten Joden, die aan de nazi's wisten te ontkomen een veilig heenkomen. Deze wanhopige bootvluchtelingen zwalkten onder de meest erbarmelijke omstandigheden in gammele overvolle schepen op alle wereldzeeën rond omdat ze door de Engelsen in Palestina niet werden toegelaten en de meeste landen hun grenzen voor hen gesloten hielden. Hartverscheurende tonelen speelden zich daarbij af. Zo kon het gebeuren dat het vrachtschip 'de Struma' met 769 bootvluchtelingen aan boord voor de kust van Turkije zonk. Er was één overlevende. Toch kwamen velen - zij het vaak illegaal - 'thuis'. De Heere gedacht aan Zijn verbond.

Weer thuis

Zo ontstond drie jaar nadat de geraamten uit de concentratiekampen van West-Europa tevoorschijn waren gekomen - tot ieders stomme verbazing - op **14 mei 1948** de staat Israël. Maar daarmee was het lijden niet ten einde. Diezelfde dag nog vielen zes Arabische landen Israël binnen. Het grondgebied van Israël besloeg toen minder dan 1% van dat van de vijand en het inwonertal was nog geen ¼%. Afgezien van de strijd in Libanon (1982) werd het volk

tot op heden viermaal tot de strijd geroepen. Eigenlijk heeft Israël vanaf het moment van zijn onafhankelijkheid geen rustig moment gekend. Het is geen moment buiten gevaar. Eens werd het zionisme door de Verenigde Naties bestempeld tot racisme. Dat komt erop neer dat Joden geen eigen land mogen hebben, geen eigen volk mogen zijn, ten diepste dat een Jood geen Jood meer mag zijn. Oorlog en oorlogsdreiging zijn aan de orde van de dag. Is het een wonder dat er Joden zijn die zich vertwijfeld afvragen of ze nu in het grootste getto aller tijden opgesloten leven? Overal ontmoet het volk weerstand, afkeer, wantrouwen.

De Golfoorlog

Tijdens de Golfoorlog (1991), een oorlog tussen de Verenigde Staten en Irak, richtte de Arabische wereld zijn vurige pijlen – letterlijk en figuurlijk – op Israël. Weer op Israël. Eens maakte Nebucadnezar, de ijzeren dictator van Babel, zich op om Israël ten onder te brengen. De geschiedenis herhaalde zich. We zagen het oude Babel weer voor ons oprijzen. Overal in Irak hingen de afbeeldingen van Nebucadnezar. Nebucadnezar II naast Nebucadnezar I. Saddam Hoessein had zich – net als zijn grote voorganger – geen ander doel gesteld dan het herstel van de machtige glorie van het oude Babel ende totale vernietiging van Israël. Ook nu weer bleek er geen plaats te zijn voor het kleine landje, dat daar ligt te midden van een oceaan van vijanden. De Joden, die de gaskamers van Auschwitz, Sobibor en Bergen-Belsen nog steeds voor ogen hadden, werden opnieuw bedreigd, nu vanuit Irak - het oude Babel - met gas geïmporteerd uit Duitsland. Het antisemitisme is nog springlevend. Palestijnse pamfletten spreken over Joodse bloedzuigers, over misdadige bezetters van Palestina, die vernietigd moeten worden. De dood van 6 miljoen Joden tussen 1940 en 1945 heeft daarin geen enkele verandering gebracht.

Jeruzalem

Jeruzalem betekent: stad van vrede. Tussen de naam en de werkelijkheid bestaat een groot spanningsveld. De stad is veel meer op tranen, leed en bloedvergieten gegrondvest, dan op vrede. Golven van de felste strijd zijn tegen de stad aangestormd, alle eeuwen door, en ze zijn er overheen geslagen, meesleurend wat ze in hun greep kregen. Heidenen, christenen en mohammedanen hebben hier geworsteld om deze plaats aan elkaar te ontrukken. Geen plaats op aarde is zó met bloed doordrenkt. Ook vandaag spitst de strijd zich toe op het plein waar eens de tempel heeft gestaan en waar zich nu de rotskoepel (de Omarmoskee) bevindt. Onlangs nog werd deze plaats de meest explosieve plek ter wereld genoemd. Jeruzalem is hét brandpunt van het Midden-Oosten.

De Joden: een lijdend volk

Israël is Gods volk, het volk waar God een aparte bedoeling mee heeft. Niet omdat het volk zo trouw is of omdat het bijzondere kwaliteiten bezit. Het is geen haar beter dan andere volken. Er is haast geen bladzij in de bijbel of je vindt de zonden en ongerechtigheden van het volk breed uitgemeten. En toch....Israël is apart gezet. Dat betekent niet dat God de overtredingen van Zijn volk door de vingers ziet. Integendeel, ze worden ernstiger aangerekend dan die van andere volken. 'Wie veel gegeven is, van die zal ook veel geëist worden' (Lukas 12:48).

Het is de kerk, die verzuimd heeft te zien dat er een schat in aarden vaten verborgen lag; dat de Joden - ondanks dat ze vijanden van het Evangelie zijn - de beminden zijn om der vaderen wil; dat de genadegiften en roeping van God onberouwelijk zijn en dat Hij aan Zijn Verbond

gedenkt. Toen de kerk zijn Joodse wortels begon te vergeten, kwam ze tot de theologie: Het ware Israël, dat zijn wij! Het oude volk heeft afgedaan en is door God verstoten. Christenen hebben in niet geringe mate tot het lijden van de Joden bijgedragen. De geschiedenis van de kerk telt veel zwarte bladzijden. En die sporen zijn nog niet uitgewist. Bij elke opgraving komen ze bloot. Berucht zijn ook de bloedige Jodenvervolgingen door de Spaanse Inquisitie (1492). Voor zover de Joden niet verbannen werden moesten ze in getto's gaan wonen, mochten ze vrijwel geen beroep meer uitoefenen, en werden ze met het mes op de keel tot de doop gedwongen. Zelfs Luther en ook andere geestelijke leiders (Chrysostomus, Ambrosius, Hieronymus, e.a.) hebben zich in hun ergernis over de onbekeerlijkheid van de Joden tot felle anti-Joodse uitspraken laten verleiden. En zo zijn die uitspraken in woord en geschrift aanleiding geweest tot discriminatie, zelfs tot gruwelijke vervolgingen. Er waren ook christenen die zich over de Joden hebben ontfemd, maar zij vormden slechts een kleine minderheid. We denken daarbij aan de Puriteinen in Engeland, de Piëtisten in Duitsland en de mannen van de Nadere Reformatie in Nederland.

Het was de kerk, die discriminerende wetten en encyclieken tegen Joden uitvaardigde, die davidssterren en getto's uitvond. Paus Paulus stichtte getto's voor de Joden, waar ze rond Pasen van de buitenwereld afgesloten werden. En zo zijn ze erop uitgetrokken, **de kruisvaarders** in de Middeleeuwen. Onder het vaandel: 'God wil het' eisten ze het Joodse land voor zich op.

Daarbij hebben ze huizen geplunderd, vrouwen verkracht, kinderen vermoord, synagogen vernield en heilige boeken verbrand. Ze hebben **het zwaard van de krijg** beter gehanteerd dan de banier van het Evangelie. Ze trokken sporen van macht en geweld, in plaats van barmhartigheid en vrede.

De afgelopen eeuw

De afgelopen eeuw is er opnieuw een golf van antisemitisme door Europa gegaan. Joden werden afgeschilderd als oplichters, landverraders en verdorven lieden. En deze Jodenhaat vond zijn afzichtelijk dieptepunt in het Duitsland van 1933-1945, waarbij maar liefst 6 miljoen Joden op de meest afschuwelijke wijze werden omgebracht. Alle technische middelen zijn daarbij aangegrepen om aan het Jodendom een eind te maken. Bij duizenden en duizenden zijn ze met het Sjema, het 'hoor Israël, de Heere onze God is een enig Heere' op de lippen de gaskamers ingegaan. Aan het leven van minstens **dertien miljoen Joden** is op soortgelijke wijze in de loop der tijden een eind gekomen.

* Wat heeft Israël gedaan dat een paar Japanse sadisten in hun woede Israëlische pelgrims op het vliegveld Ben Goerion zo onmenselijk wreed neerknalden?

* Wat heeft Israël gedaan dat argeloze sportbeoefenaars in München werden afgeslacht temidden van hun spel?

* Wat heeft Israël gedaan dat in een zinloze moordpartij te Maälot 18 onschuldige kinderen in een school werden gegijzeld en neergeschoten?

* Wat heeft Israël gedaan dat gegijzelde vliegtuigpassagiers uit Israël werden afgezonderd van andere passagiers?

* Wat heeft Israël gedaan dat Saddam Hoessein in zijn strijd tegen de Verenigde Staten, Engeland en enkele Arabische landen zijn vurige pijlen op Tel Aviv richtte?

* Wat heeft Israël gedaan dat nog steeds Joodse graven met hakenkruisen en anti-Joodse leuzen worden besmeurd en dat Joodse gebouwen en synagogen het moeten ontgelden?

* Wat heeft Israël gedaan dat mensen, die de geschiedenis verdraaien of niet kennen, doen, alsof Israël het land van de Arabieren heeft afgenomen?

* Wat heeft Israël gedaan dat het door staatslieden in en buiten ons vaderland herhaaldelijk beschuldigd wordt van het gebruik van buitensporig geweld zonder dat het woord 'zelfverdediging' ook maar één keer aan de orde komt.

Wat heeft satan al niet ondernomen om aan het bestaan van het Joodse volk een eind te maken. Sinds de vierde eeuw zijn er **drie anti-Joodse strategieën** gevolgd: 1. (gedwongen) bekering; 2. verbanning en 3. vernietiging.

Christenen zeiden:

"Jullie hebben geen recht om onder ons **als Jóden** te leven". Wereldse leiders zeiden "Jullie hebben geen recht onder óns te leven". De nazi's zeiden: "Jullie hebben geen recht om te leven".

Hoe staan wij nu tegenover Israël?

Kijken we vanuit onze hoge, comfortabele loge - wellicht met de Bijbel in de hand - wat geboeid toe, hoe Israël worstelt voor z'n leven? Misschien met enige sympathie, maar zonder de minste bewogenheid?

Of zijn er nog Aärons en Hurs?

Er is toekomst voor de Jood. De geest in de beenderen waarover Ezechiël in hoofdstuk 37 spreekt, ontbreekt nog. Nu ligt er nog een deksel op het hart van het volk, maar als het deksel zal zijn weggenomen, dan zullen de Joden zien, dat Christus als de Gekruisigde en de Opgestane de Spil is, waaromheen de eeuwen zich wentelen.

Nu zijn er nog spanningen, bomaanslagen en terreurdaden.

Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, maar er volgt een Goddelijk 'totdat'. Totdat de volheid der heidenen zal zijn ingegaan. En alzo zal geheel Israël zalig worden (Romeinen 11).

DE JODEN: EEN LIJDEND VOLK

Nu volgt zomaar een greep uit wat de Joden in de loop der voorbije eeuwen is overkomen:

* Christenen mogen niet met Joden eten, leven en **huwen**.

* De Joodse **kalender** wordt door de zonnekalender vervangen.

* Het bouwen van **synagogen** wordt verboden, alsmede het bekleden van publieke functies door Joden.

* Christelijke **werknemers** mogen geen Joden in dienst hebben. Ze mogen ook geen **lid van een gilde** zijn.

* **Schulden** van christenen aan Joden worden nietig verklaard.

* Van Joden wordt geëist: **christendoop, of verbanning**.

* Joden moeten **een gele hoed** of een gele lap op hun kleding dragen.

* Joden worden beschuldigd **hostie** te hebben ontwaard. Ze worden gemarteld tot ze bekennen en komen op de brandstapel terecht.

(Het ontheiligen van de hostie door Joden wordt in de loop der eeuwen een regelmatig voorkomende beschuldiging, die aan duizenden Joden het leven kost).

* In Engeland worden Joden beschuldigd een **christelijk kind** te hebben vermoord en het bloed in matzes te hebben verwerkt.

(Het bloedsprookje verspreidde zich over de rest van Europa en kostte door de eeuwen heen aan duizenden Joden het leven).

* Joden worden in de synagoge opgesloten en **levend verbrand**.

* Joden worden *lijfeigenen van de vorst en daardoor het onvervreembare eigendom van 'de koninklijke schatkamer'*. Zo kan hij met Joden doen wat hij wil.

* Joden worden **verjaagd** en hun landerijen in beslag genomen.

* Joden moeten **speciale kleding** dragen om hen van niet-Joden te onderscheiden.

* Ze mogen geen publieke functies vervullen, niet aan **universiteiten** studeren en geen zaken met anderen doen.

* Alle **Hebreeuwse boeken** worden in beslag te genomen.

* **Joden** worden verbannen en hun bezittingen in beslag genomen.

* In diverse vooral Oost-Europese landen breken voortdurend **pogroms** (vervolgingen) uit, die aan meer dan honderdduizend Joden het leven kosten. Velen vluchten naar de Verenigde Staten of Israël.

* Joden **worden levend begraven**.

* **Als de Zwarte Dood** (builenpest) zich over Europa verspreidt, die bij eenderde van de bevolking de dood tot gevolg heeft, worden de Joden ervan beschuldigd de **waterbronnen** te hebben vergiftigd en daarmee de pest te hebben veroorzaakt. Talloze Joden worden vermoord. Joden worden collectief op enorme **brandstapels** verbrand.

Van de 200.000 Spaanse Joden worden er 160.000 **verbannen**. De meeste achterblijvers laten zich dopen, maar blijven in het geheim Joods (marrano).

* Joden mogen alleen in lompen handelen. Ze mogen geen bezittingen hebben.

* De Inquisitie geeft haar 'Index Librorum Prohibitorum' uit. Dit is de eerste officiële lijst van **verboden boeken**, waaronder veel Joodse. Ruim 12.000 Hebreeuwse boeken worden verbrand.

* Het wordt aan **Joodse artsen verboden** christelijke patiënten te behandelen.

Alleen **de oudste zoon van een Jood** mag maar trouwen.

* Kozakkenbendes vermoorden in Polen duizenden Joden (1768).

* Het is aan Joden verboden **grafstenen** te plaatsen.

* Rusland creëert **concentratiegebieden voor Joden**. In andere delen van het land mogen ze niet komen.

* Alle Joodse mannen moeten vanaf hun twaalfde jaar 25 jaar lang in het leger dienen. Ze worden daarbij gedwongen **varkensvlees** te eten.

* Joodse **drukkerijen** moeten sluiten

* Een Franse socialistenleider Pierre schrijft een bestseller: *"De Joden zijn een a-sociaal ras, obstinaat en duivels*.

* De Duitser Wilhelm Marr richt de **Bond van Antisemieten** op. In zijn boek "De overwinning van het Jodendom over Duitsland" introduceert hij de **rassenleer**, waarvan Hitler zich later bedient.

* De Duitse componist **Richard Wagner** publiceert een essay waarin hij het antisemitisme toejuicht en de Joden afschildert als "*demonen die de ondergang van de mensheid veroorzaken*".

* De Duitse econoom Karl Eugen Dühring schrijft enkele tractaten waarin hij de Joden niet alleen cultureel, maar ook **biologisch een bedreiging** noemt. Het rituele slachten wordt verboden en daarmee de **kasjroet** (het volgen van de spijswetten) onmogelijk gemaakt.

- **Alfred Dreyfus, een Frans-Joodse legerofficier, wordt het slachtoffer van een antisemitisch complot. Hij wordt ten onrechte beschuldigd van spionage voor Duitsland en tot levenslang veroordeeld. Sterke antisemitische gevoelens steken in heel Frankrijk de kop op. Dit brengt de journalist Theodor Herzl ertoe 'Der Judenstaat' te schrijven. Hij concludeert dat Joden nergens veilig zijn, behalve in een eigen staat.**

* '**De Protocollen van de Wijzen van Zion**' worden in een krant te Sint Petersburg gepubliceerd. Hierin wordt het internationale Jodendom beschuldigd van een samenzwering met het doel de wereld te overheersen.

(Ze zijn in Rusland en de Arabische landen nog volop te krijgen).

* Tussen 1881 en 1914 vluchten ruim 60.000 Russische Joden **naar Israël**, 2.000.000 naar de Verenigde Staten.

* Alle religieuze Joodse instellingen worden opgeheven en Joodse bezittingen, inclusief synagogen worden in beslag genomen.

* Hitler wordt kanselier van Duitsland. Hiermee begint een **terreurcampagne** tegen de Joden.

* De **Neurenberger Wetten** worden ingevoerd. Daarbij worden Joden tot tweederangsburgers verklaard. Hun wordt de toegang tot openbare gelegenheden ontzegd, ze worden uit overheidsfuncties ontslagen, stemrecht wordt hun ontnomen en seksuele relaties tussen Joden en Ariërs zijn niet langer toegestaan.

- In Duitsland worden 191 synagogen door brand verwoest (**de Kristallnacht**). Winkels worden vernield en geplunderd, Joden worden vermoord en 30.000 worden er naar concentratiekampen afgevoerd.

Om de aangerichte schade te herstellen, krijgt de Joodse gemeenschap een **boete** van een miljard Mark opgelegd.

* Na de Duitse inval in Polen wordt onmiddellijk begonnen met de 'oplossing van het Jodenvraagstuk'.

* In **Wannsee** (een buitenwijk van Berlijn) worden plannen uitgewerkt die moeten leiden tot de volledige vernietiging van het Europese Jodendom.

De Joden zijn er nog. Ze zijn er weer!

Ze hebben zich weten te handhaven, vaak met de handen gebonden op de rug. Dat is een wonder, alleen te begrijpen met de Bijbel in de hand: 'Want Ik, de Heere, word niet veranderd, daarom zijt gij, o kinderen van Jakob, niet verteerd' (Maleachi 3:6). Waar zijn de Babyloniërs, de Perzen en de Romeinen gebleven? Van het eens zo machtige Egypte zijn nog een paar piramiden over; van het grote Babylon is alleen nog maar een modderpoel te vinden; van het glorieuze Griekenland zie je zo hier en daar nog wat brokstukken van verweerde tempels en Rome - eens het glanspunt van de wereld - toont ons nog een paar triomfbogen, wijzend op vergane glorie. Maar de Joden hebben - ondanks alles - de eeuwen verduurd. We bespeuren bij hen geen enkel teken van verzwakking of verval. Ze vertonen nog dezelfde energie, vitaliteit, intelligentie en inzet.

God gaat door om het volk, uit Abraham gesproten, te herstellen. Alle pogingen die satan heeft ondernomen om het volk ten onder te brengen, liepen onherroepelijk te pletter op Gods eeuwig en onherroepelijk plan met Zijn volk. Eens zal het uitverkoren volk de Christus erkennen als Zijn Zaligmaker. Ezechiël laat daarover geen enkele twijfel bestaan als hij zegt: “Ik zal u (=Israël) uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. Dan zal ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden..... en Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vlesens hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen. En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaders gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn' (Ezechiël 36:24-28).

Middelharnis

J. van Hoorn

ISRAËL MAG NIET WAT EEN ANDER WEL MAG

Het is werkelijk bedroevend te moeten zien dat veel landen, die na de verschrikking van de Holocaust gezworen hadden zoiets nooit meer toe te zullen laten, bij diverse gelegenheden de moderne Hitlers, zoals bijvoorbeeld Saddam Hoessein, geholpen hebben bij de ontwikkeling van massavernietigingswapens en het dodelijke gifgas, waarmee Joodse mannen, vrouwen en kinderen in grote aantallen gedood en vergast kunnen worden – terwijl het Westen toekijkt. Het is echt verschrikkelijk met hoeveel minachting de wereld Israël behandelt. Wat men van Israël verwacht zou geen ander volk in zijn eigen land tolereren bij de behartiging van het welzijn en de veiligheid van hun eigen mensen. Desondanks probeert Israël ook nu haar zogenaamde vrienden in de V.S. en Europa tevreden te stellen, terwijl het zijn eigen reeds zo geslagen en zwaar beproefde volk een hoge prijs laat betalen. Geen volk, niet één zou zich zo'n meedogenloos geweld en terreur tegen zijn eigen burgers laten welgevalen zonder krachtig terug te slaan. Maar Israël wordt altijd weer aangeraden zich terughoudend op te stellen en niet overmatig te reageren. Amerika en het Westen kunnen daarentegen hele steden als Hiroshima, Nagasaki, Dresden, Berlijn en Darmstadt in puin en as gooien; kunnen brutaalweg Joegoslavië's infrastructuur en bruggen bombarderen en evenzo in Irak duizenden soldaten op de vlucht neerschieten – dat alles is O.K. Maar Israël mag niet eens een hoofdkwartier van de Palestijnen, waar niemand aanwezig was, bombarderen omdat daar de plannen werden beraamd en uitgevoerd voor de meest vreselijke en moorddadige terroristische aanslagen. Maar nu heeft het Westen elk moreel recht en gezag verloren om Israël de wet voor te schrijven. Wij bidden dat de Almachtige Sion genadig moge zijn en Israël helpen datgene te doen wat Hij al aan Jozua had bevolen toen deze Jericho en het hele land, dat God hun beloofd had, moest innemen. “Wees sterk en moedig, want gij zult dit volk het land doen beërven, dat ik hun vaders gezworen heb hun te zullen geven.”

(J.W. v.d. Hoeven in “Karmel”)

NOGMAALS : DROMEN EN GEZICHTEN

In “Verwachting” no. 4 van 2001 hebben wij gerenommeerde Godgeleerden laten spreken over het gevaar van het waarde hechten aan gezichten en dromen, buiten het Woord om. En dan zeker als het de zaligheid van de zielen betreft. We gaan dit niet herhalen, wel geven wij u de raad dit artikel nog eens te lezen. We citeren alleen een reeds gegeven uitspraak van John Newton:

Er is nog een andere dwaling: belangrijke dromen worden niet zelden beschouwd als stellige aanwijzingen van de wil Gods. Ik stem geredelijk toe, dat vele heilzame en gepaste vermaningen door dromen ontvangen worden, maar ofschoon zij soms nuttige wenken mogen opgeleverd hebben, zo is het bijgelovig en hoogst gevaarlijk, aan dromen zodanig te hechten en vooral naar dezelve ons oordeel, ons gedrag en onze uitzichten te regelen. De beloften zijn niet gedaan aan degenen die dromen, maar aan de wakenden.

Wij ontkennen geenszins dat de HEERE -zij het spaarzaamlijk- gebruik maakt van dromen om een bepaalde zaak te verhelderen, of wat dan ook. Maar... nooit of te nimmer mag zoiets in strijd zijn met het Woord. Hoewel het óók waar is dat de satan zich kan bedienen van het Woord! Zo waarschuwt Comrie op een andere plaats en merkt op dat ook de duivel wel eens zegt: “Ik heb u in beide mijn handpalmen gegraveerd”! Ook de *verbeelding* van een mens kan heel veel doen, juist ook in de droomwereld. Neem bijvoorbeeld het volgende: als je veel bezig bent met de komende oordelen en je pint je vast op een watervloed, dan is het zeer goed denkbaar dat je daarover gaat dromen. Sommigen hebben in hun droomwereld ‘de daken van de huizen net boven het water uit zien komen’, en dat was dan voor hen een sprake Gods dat er een oordeel van water op handen is. We doelen hier op iemand die veel met deze zaken bezig is. Of wij er waarde aan hechten? Niet met al! Zeggen we dat er geen watervloed zal komen in ons land? Allerminst. Maar als deze komt -en ons land is er als het ware voor voorbeschikt!- dan is het toch geen vervulling van de droom van deze mensen. We weten van een persoon die droom op droom krijgt, maar waarvan nog niets is uitgekomen, en we vrezen zeer, dát er ook niets van zál uitkomen...

We dienen uiterst voorzichtig te zijn

Wat een mens graag wil, gelooft hij ook graag en daar werkt hij als het ware naar toe, zowel op de dag als in de nacht. Het uit zich in “dagdromen” en in “nachtdromen”! We memoreerden al eens dat de bekende Engelse opwekkingsprediker Whitefield ervan overtuigd was dat zijn zoon een grote in het Koninkrijk Gods zou worden. Deze jongen kwam jong te sterven en Whitefield was toen van zijn ‘eigen invulling’ genezen.

De niet minder bekende John Newton had ook zelf met zulke dwaasheden te kampen. En... hij komt er eerlijk voor uit. Hij zegt ervan: “Ik herinner mij, bij gelegenheid van de aanvaarding der herderzorg over een gemeente, terwijl ik in een grote laan wandelde, gelezen te hebben: “*Vrees niet, Paulus!, ik heb veel volks in deze stad*”, maar weldra werd ik teleur gesteld, door de ondervinding, dat Paulus en Corinthe andere voorwerpen waren dan John Newton en Warwick.

“Vrome mensen moeten zich wachten voor het vertrouwen op ongegronde aandoeningen” is ook een opmerking van John Newton. Laat het ons allen aandrijven tot uiterste, maar dan ook de uiterste voorzichtigheid met invallende teksten, aandoeningen, dromen, enzovoort. We lezen en horen wel eens van mensen en dan krijgen we wel eens de gedachte, dat zij méér Godsontmoetingen hebben in één jaar, dan Abraham in zijn gehele leven!

Maar we zouden een aanmerking behandelen van een lezeres dat we niet voorzichtig genoeg geweest zijn in genoemd artikel. Zij verwijst naar een ander citaat van Comrie en ze meent ook dat de Heere zijn volk wat op Hem mag vertrouwen, ook wel onderwijs geeft d.m.v. het willekeurig openslaan van de Bijbel. Bij Hem is geen toeval, schrijft ze.

We zullen eerst het gedeelte van Comrie citeren, waarnaar onze geachte abonnee verwijst:

Somtijds komt het in het hart ook in de nachtwaken door dromen, wanneer een mens bijkans zijn gehele leven lang voor alle bestraffing en overtuiging door zijn leraren en mede christenen onvatbaar is geweest, ja ook, dat de stille overtuigingen van de consciëntie uitgedoofd worden, dat God de gelegenheid in de rust zijnde, wanneer het vleselijk verstand zo zijn parten niet spelen kan, waarneemt, de ziel haar nare staat voorstellende, de Dag van het Oordeel, of iets anders, dat verschrikkelijk is; zodat hij ziet alsof alle elementen brandende waren; of het kan ook gebeuren, dat Jezus in Zijn liefelijkheid en uitnodiging voorkomt, en dat de ziel schijnt Hem aan te nemen of daarover aangedaan te worden, hetwelk in het waken ook blijft; en het een en het ander brengende tot grote inkeer, zodat als hij ontwaakt, blijft hij zijn indrukken behoudende en heeft waakzaamheid overeenkomstig die, overmits alles zo klaar en overtuigende in de zin der gedachten blijft. Dit wil Job waarschijnlijk, wanneer hij zegt, dat God ook spreekt in de dromen. (zie Comrie “Eigenschappen des geloofs”-blz. 117, bij punt 4)

Wij zullen de geachte dr. Comrie zeker niet tegenspreken! Maar in het citaat van hem in “Verwachting” 4 van 2001 legt Comrie er alle nadruk op dat men geen waarde mag hechten aan gezichten en stemmen. Daarin is hij heel radicaal! Het is levensgevaarlijk en daarmee komen we o zo gemakkelijk in het spoor van geestdrijverij, waarbij de eigen bevindingen -of wat dan ook- bóven het Woord geplaatst worden. Is dat ook juist niet de grote kwaal van een “bevindelijke” godsdienst van eigen makelij? En wij zullen ook -met Comrie- niet ontkennen, dat de HEERE in de slaap wel eens voortgaat met Zijn gunst te betonen als er wakende zoete overdenking van Hem en Zijn genade is geweest! Maar het komt ook voor -en dat weten we van nabij- dat in wakende toestand de liefde betuigingen van de HEERE zo zoet en sterk kunnen zijn, dat de persoon bang was in slaap te vallen om ze kwijt te raken! Maar de Heere is ook een verrassend God, daar na de slaap de betoning van Gods liefde er opnieuw was! We denken niet dat Comrie er ruimte voor heeft gegeven om op dromen de zaligheid te bouwen! Wie meent dat dit kan is zeer gevaarlijk bezig. Comrie laat er wel ruimte voor dat God bemoedigingen kan geven in de droom. We zijn er echter geheel van overtuigd -gelet op zijn geschriften!- dat voor hem het Woord alles beslissend is en dat elke grond daar buiten verwerpelijk is. Van Spurgeon namen we op dat hij het gevaarlijk vindt om troost te verwachten van dromen of van het toevallig openslaan van de Bijbel. Nogmaals: dat God door

dromen kan spreken hebben we niet ontkend; we gaven er Bijbelse voorbeelden van en we wezen er tevens op dat er ook sprekende voorbeelden zijn van dromen van Godswege in andere gevallen. We gaan hier nu niet verder op in. In de serie “Voorzichtigheid geboden” hopen we er veel meer van te zeggen.

We geven tevens nog een waarschuwing van Johannes Calvijn, uit zijn commentaar op het Evangelie van Johannnes.

Bij hoofdstuk 3:11 schrijft hij o.a. “Voorts, gelijk Christus door deze lofspraak de zekerheid zijner leer ons voorstelt, zo schrijft Hij ook aan al zijn dienaren de wet der bescheidenheid voor, opdat zij niet hun eigen dromen en gissingen opdringen, noch menselijke verdichtselen in ’t midden brengen, die geen vaste grond hebben, maar een getrouw en voor God zuiver getuigenis geven. Laat dan elk toezien, wat hem van de Heere geopenbaard is, opdat niemand buiten de perken zijns geloof ga, dan alleen wat hij van de Heere gehoord heeft. Wij hebben ook op te merken, dat Christus zijn leer met een eed hier bevestigt, opdat de autoriteit daarvan bij ons ten volle vaststa.”

Bij hoofdstuk 15: 27 lezen we: “Maar daartegenover verachten vele geestdrijvers de uiterlijke prediking, terwijl zij hoog opgeven van verborgen openbaringen en zielsverrichtingen. Maat wij zien dat Christus die twee samenvoegt. Ofschoon er dus geen geloof is, zolang de Geest Gods ons verstand en hart niet verzegelt, moeten wij toch geen gezichten of stemmen uit de wolken begeren, maar het Woord, dat nabij ons is, in onze mond en in ons hart, moet al onze zinnen aan zich gebonden en op zich gericht houden, Deut. 30:14 – Rom. 10:8.”

Rechtvaardigheid hield aan om straf,
Genade dong om vrijgeleide,
Hier trad Gods wijsheid tussenbeide,
Die ze allebei voldoening gaf.
O, wonderbare gunstbetoning,
O, licht, dat zich van't kruis verspreidt,
Hier schittert Gods gerechtigheid.
Hier straalt genadige verschoning.

Bent u PRE-, POST- of A-?

Dat was een vraag aan ds. W. Pieters in “Om Sions wil” van 11 januari 2002. Ds. Pieters verklaart eerst wat deze termen betekenen. Ze zijn ons allen bekend. De dominee geeft aan zijn lezers door dat onder de post-chiliasten zich o.a. Wilhelmus à Brakel en Samuël Rutherford bevinden en onder de pre-chiliasten o.a. J.C. Ryle en R.M. M’Cheyne. En dan schrijft de predikant uit Springford (Canada): “U vraagt zich natuurlijk af wat de opvatting van de rubriekschrijver is.” Zijn antwoord? Er wordt geantwoord met een citaat van wijlen Ds. E. van Meer. Deze predikant heeft ook een verklaring van de Openbaring geschreven en verwerpt daarin alle chilasme. Niet zo’n betrouwbaar man dienaangaande! Dominee van der Meer komt met de dooddoener dat het onze voornaamste zorg moet zijn het eerste antwoord van de Catechismus te herhalen. Hij noemt het “een kunstgreep van de duivel, onze aandacht op ondergeschikte punten te vestigen, opdat wij het ene nodige zouden voorbijzien.” Ds. Pieters eindigt zelf aldus: “Dit is mijn opvatting. Aangaande de toekomst zullen er verschillen blijven. Als we maar buigen voor het gezag van Gods Woord én als we de KONING van het Rijk maar kennen, beminnen en vertrouwen, volgen en gehoorzamen, in oprecht geloof.”

Dan vinden we ds. J.C. Philpot in zijn werk “De Heere Jezus als de gekroonde Koning van Sion” toch duidelijker! Zijn uitspraak die alle tegenstanders van het chilasme wegvaagt luidt: ***“Dat Christus zal regeren in tot nog toe ongekennde omvang, is zo duidelijk geopenbaard in het Woord der Waarheid dat, naar onze mening, niets dan het meest brute ongeloof of ingewortelde vooroordeel het kan loochenen.”***

Ds. W. Pieters geeft voor de jeugd een lezenswaardig maandblad uit “De Catechisant”. Van het augustusnummer heeft hij een speciaal themanummer gemaakt over het leven van Ds. John Brown. Een indrukkenwekkende geschiedenis. Van herdersjongen is deze grote in het Koninkrijk Gods professor in de theologie geworden. Elke dag studeerde John Brown 12 uren! Hij schreef ook een Bijbelverklaring. Ds. Pieters geeft enkele voorbeelden van zijn verklaring. Hij vermeldt ook wat Ds. Brown bij Openbaring 20 zegt! Het volgende:

**Glorieus is de periode van vrijheid, vrede, vreugde en overwinning die de kerk der ware gelovigen zelfs op aarde zal genieten, na een bange nacht van moeite en verdrukking.
Wanneer de satan is gebonden en de Heilige Geest is uitgestort met welk een kracht,
geestelijkheid en luister zal dan de zaak van Christus herleven!**

Misschien kan ds. Pieters een kleine correctie in “Om Sions Wil” aanbrenge? We zien er met grote belangstelling naar uit...

HET OORDEEL VAN HET WATER

Het is niet de bedoeling dat we u in dit artikel gaan vermoeden met fantasieën over dromen die we gehad zouden hebben van een watervloed over ons land of wat dan ook. Dienaangaande hebben we ‘profeten’ genoeg en dit aantal hoeft echt niet vermeerderd te worden. Wij bedoelen hedendaagse profeten die zo al het een en ander voorspeld hebben en waar nog nooit iets van uitgekomen is. In dit artikel willen we u wijzen op een tweërlei oordeel van het water over ons.

HET KWAAD DAT WIJ DOEN MET HET WATER

In antwoord 109 van onze Heidelberger Catechismus lezen we in Zondag 41: *“Dewijl ons lichaam en ziel tempelen des Heiligen Geestes zijn, zo wil Hij, dat wij ze beide zuiver en heilig bewaren; daarom verbiedt Hij alle onkuise daden, gebaren, woorden, gedachten, lusten, en al wat de mens daartoe trekken kan..”*

Deze woorden zijn o.i. duidelijk genoeg. U zult zich denkkelijk afvragen welk kwaad wij dan doen met water! We bedoelen niet dat wij mensen de gehele wereld verontreinigen en vergiftigen en zo ook het water. Het wordt steeds moeilijker aanvaardbaar drinkwater te ‘maken’ van het vieze en verontreinigde water. In dat opzicht zouden we ook kunnen spreken van ons kwaad doen met het water dat de Heere ons gegeven heeft. Maar dat bedoelen we nu niet. Wij bedoelen dat we ons lichaam en onze ziel verontreinigen met het water. Terwijl we dit schrijven beleven we zeer hete dagen. We denken aan een predikant die eens zei, dat je schrikt als de temperatuur naar de 25 graden gaat. En daar is inderdaad alle reden toe.

We denken nu aan de moderne bijna-naakt-cultuur, die zich in deze dagen manifesteert op onze wegen. Het is ten hoogste goddeloos en zedeloos zoals een groot deel van ons volk er dan bijloopt. Ook ‘onze’ vrouwen en meisjes doen daar aan mee. En nu willen we niet alleen met de beschuldigende vinger wijzen naar het vrouwelijk geslacht. Ook vele mannen en jongens lopen er in het hete jaargetijde zedeloos bij. Toch is er nog een gedeelte van ons reformatorische volk dat rekening houdt met de Bijbelse normen wat de kleding betreft. Het is echter óók waar dat er onder hen zijn die in andere omstandigheden normen en waarden geheel van zich werpen. We denken nu aan het volkomen zedeloze en daarom ook goddeloze, zwembad- en strandleven. Dan schijnt alles te mogen. Voor de oorlog was het ondenkbaar dat -ook in wereldse kringen- gemengd zwemmen in zwembaden toegestaan was. Dit grote kwaad is eerst na de oorlog ingevoerd. In zwembaden en op het strand lopen ook ‘onze’ mensen in veelal minimale badkleding. Alles loopt, zit en zwemt daar met elkaar. Van de zwembaden zijn meerdere gevallen bekend over tergende zedeloosheid. Hoe het aan het strand is valt te raden. De satan viert hier zijn grote successen. Het geraffineerde van het bijna-naakt is uit de hel. Het is tot bederf van vele jongeren. Wij kennen gezinnen waar nog bepaalde normen gelden voor b.v. de zondag. Daar is men zeer streng in, soms bij het farizeïsche af. Maar de kinderen mogen wel naar zwembaden en strand. Zelfs jongelui die met elkaar verkeren hebben wordt geen strobreed in de weg gelegd. Ze mogen met elkaar naar verre landen op strandvakantie. Maar ook zonder verkeren is alles toegestaan. We gaan er niet veel van zeggen. Maar al degenen die zich aan dit kwaad schuldig maken en zich in zo’n grote verleiding brengen mochten het antwoord van de catechismus wel op hun muren schrijven. John Owen noemt de

zonde van zedeloosheid een zonde, welke op een bijzondere wijze de ogen van Gods heerlijkheid verbitteren. Wij zijn er diep van overtuigd dat een ware christen er niet aan mee doet, niet aan mee kán doen. En een ware christen is voor ons iemand die van Christus is, die mét Christus is opgewekt en wiens wandel in de hemelen is. Als u zo'n christen kent die zich te midden van die goddeloosheid begeeft horen we het graag van u. Moeten we er rekening mee houden dat een ware christen zó ver vervallen kan zijn dat hij toch te midden van zulke zedeloosheid kan zijn? We weten wel van een vrouw die altijd met haar vriendin ging zwemmen, maar na haar omzetting daar ogenblikkelijk mee opgehouden is! U zult mogelijk vragen of een onbekeerd mens wél aan deze ongerechtigheid mag deelnemen. Wat een wedergeboren mens niet mag, mag een onwedergeborene ook niet. Dat lijkt ons wel duidelijk. En laat men wel bedenken dat men eigen bekering steeds onmogelijker maakt. Wij weten van predikanten die er nog tegen waarschuwen, maar de meesten hullen zich in een angstvallig stilzwijgen. De zonden worden vrijwel niet meer bij de naam genoemd.

GODS OORDEEL MET HET WATER

Op vele plaatsen in de wereld heeft het water zich dikwijls als een vijand tegen de mensheid gekeerd. Met allerlei andere plagen en gerichten kunnen we opmerken dat het allemaal gevolgen zijn van onze val in Adam. Als zodanig moeten we oppassen als we denken dat water overlast een speciaal kenmerk van ónze tijd, van de eindtijd is. Maar laten we er tevens voor waken ons er mee af te maken dat het dan nu géén speciaal oordeel Gods is. De Heere houdt zich nog in. Zijn lankmoedigheid is niet te bevatten. Dat zal een ware christen allermeeest toestemmen. Het is wel zeer te vrezen dat, als Gods lankmoedigheid ten einde is over ons, Zijn zwaard allervreselijkst zal zijn. We worden nog steeds gewaarschuwd en de Heere zegt ons als het ware, dat we er rekening mee moeten houden dat Hij lééft en dat Zijn volle gramschap ons te wachten staat, als we ons niet bekeren. Wie zou niet vrezen? Maar dit geslacht vreest niet meer en gaat door met zondigen.

Wij beleven uitzonderlijke dagen wat het water betreft. In grote delen van Europa en Azië spreekt de Almachtige op een zeer duidelijke wijze. Als we niet alle vreze Gods van ons afgeschud hebben zullen we dit opmerken. Wat ons eigen land betreft – de Heere heeft op een bijzondere wijze gesproken. Op vele plaatsen heeft Hij een weinig van de sluizen van de hemel geopend. Het was zeer opmerkelijk dat op verschillende dagen en op meerdere plaatsen wolkbreuken waren die we eigenlijk niet kennen. In korte tijd vielen er dergelijke hoeveelheden water dat hele stadswijken blank kwamen te staan met een laag water, die soms opliep tot 10 cm. en meer. Maar... we hebben de technische middelen om zulke ongemakken te verhelpen en waar schade is - met het geld komt het wel in orde. We leven in een rijk en hoog gecultiveerd land. Wat kan ons gebeuren? Driemaal achter elkaar een grote wolkbreuk in Rijssen. West Brabant rampgebied vanwege het water. Op vele plaatsen in ons land zeer grote overlast en schade door het water dat de straten en de huizen binnenliep. De nog op het land staande oogst voor het grootste deel verloren, enz. Ach, een uitzonderlijk natuur gebeuren, zegt men.

Maar laten we wel beseffen dat de Heere even het uiterste van Zijn macht heeft getoond. De belofte is dat de aarde niet meer door het water vergaan zal, zoals bij de zondvloed. Maar dat is geen belofte dat een land als het onze niet door het water kan worden verzwolgen. En dat behoeft niet eens vanuit de zee te gebeuren. We denken nu aan het jaar 1995 toen het zeer

kritiek geweest is in de Betuwe vanwege het zeer hoge water van de rivieren. Het heeft toen maar heel weinig gescheeld of de hele Betuwe was een binnenzee geworden. Ook nu in 2002 moet het ons toch wel opvallen dat de rivieren groot geluid geven en wat in Duitsland en elders gebeurt, kan ook elk ogenblik ons treffen. Zeker: er zijn betrekkelijk nog weinig dodelijke slachtoffers, maar de materiële schade is enorm. Men spreekt in Duitsland van vele miljarden euro's. Maar laten we er wel heel goed rekening mee houden dat ook nu de Heere nog maar het uiterste van Zijn Almacht heeft getoond. Als de sluizen van de hemel door Hem dagenlang zouden geopend zijn, dan zouden de rivieren een dergelijke watervloed veroorzaakt hebben dat wel tienduizenden mensen verdronken waren. We hebben maar op te merken en bovenal... ons te bekeren. Ach, waren de kerken en predikers maar eens zo geraakt vanwege de komende wraak Gods, zij zouden diensten beleggen om de Heere te smeken ons bekering ten leven te schenken, opdat het kwaad mocht worden afgewend. Maar we vrezen zeer dat dit niet meer zal gebeuren en dat het kwaad zal komen.

Wie zou niet vrezen dat de Almachtige het water nog eens tégen ons zal gebruiken ter verwoesting? Het water waaraan in de zomerse dagen de ontucht hoogtij viert. De HEERE bekleedde Adam en Eva met dierenvelen om hun schaamte te bedekken en in ons zedeloze land -de kerk niet uitgezonderd- ontbloomt men zich alsof er geen God in de Hemel is. Deze zonde, die op een bijzondere wijze de ogen van Gods heerlijkheid verbitteren (zoals John Owen het zei), wordt hier 'gewoon' gevonden. Zoals reeds opgemerkt hechten we niet veel waarde aan de oordeelsvoorspellingen van diverse 'zieners' onder ons. Maar laten we er zeker op rekenen dat de HEERE gaat komen om met ons goddeloze land en afvallige kerk af te rekenen. En dat de HEERE daartoe het water tegen ons kan doen verkeren als een verschrikkelijke vijand, is zeker denkbaar, hoewel deze getergde Majesteit met oordelen kan komen die wij geheel niet zouden verwachten. Zou voor Hem iets te wonderlijk zijn? Ach, dat de roep eens van alle kansels mocht gaan klinken: "O land, land, land! hoor des HEEREN woord". Wie weet, God mocht zich wenden.

DS. DONALD MACDONALD EN ZIJN TOEKOMST VERWACHTING

Wie was Ds. Donald MacDonald?

Deze Schotse predikant werd geboren in 1825 en overleed in 1901. Reeds op jonge leeftijd had hij diepe geestelijke indrukken. Op zijn 18^e levensjaar werd zijn ganse ziel wakker geschud door het besef van zijn schrikwekkende toestand als een schuldig zondaar voor God. Het diepe inzicht, dat aan hem in die tijd gegeven werd, in de totale verdorvenheid van de menselijke natuur en de ontzaggenlijkheid van onder de vloek der zedelijke Wet en op de brede weg des verderfs te verkeren, bleven hem bij tot het einde; maar zo diep als hij zijn verloren toestand voelde te zijn, van gelijke diepte was zijn inzicht in de weg der verlossing door de gekruiste Christus. Zijn gehele ziel werd vanaf die tijd, waarin hij gewillig gemaakt was op de dag van Gods heikracht, om door het geloof op Christus te zien, bijna voortdurend geheel in beslag genomen door het beschouwen van de liefde des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, aan de dag gelegd in het plan der verlossing.

Het leven van deze predikant is zeer indrukwekkend. Zijn biograaf schrijft o.a.:

- ◆ Alhoewel in de wereld, was hij niet van de wereld. Waar hij ook was, alleen of in gezelschap, zijn geest was bezet en bezig gehouden met de dingen der eeuwigheid. Te midden van het rumoer en de drukte om hem heen, wanneer hij op reis was, was hij net zo geestelijk in zijn gedachten als wanneer hij op zijn studeerkamer zat. Hij droeg een zeer geestelijk gemoed met zich om, waar hij ook heenging. Indien zijn medereizigers hem vroegen: “Waar zijn we nu?”, zou hij geantwoord hebben met Robert Finlayson, bij een zekere gelegenheid: “Waar ú ook mag zijn, ik ben tussen Genesis en Openbaringen.” Dat was het terrein van zijn gedachten. Hij mediteerde dag en nacht over de wet Gods.
- ◆ Als christen had ds. MacDonald in zijn dagen niet veel gelijken en slechts weinig, indien er al waren, meerderen. Hij behoorde tot een soort christenen, die eens in de hooglanden bekend waren als verheven voorbeelden van het ware christendom.
- ◆ Hij verkondigde het Evangelie in al zijn volheid en vrijheid. De verzoening door Christus was de enige, maar altoegzame grond van des zondaars verzoening met God. Alle zondaars, tot wie het Evangelie kwam, werden op die grond genodigd om tot God te komen. Hij preekte, zoals Christus en Zijn apostelen, de algemene roeping van het Evangelie.(...)Hij predikte de wet met veel volheid en getrouwheid; maar hij stond er nooit bij stil, zonder te tonen, dat “Christus het einde der wet is, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft.” Zijn preken over de wet, wanneer hij dat onder de aandacht bracht, mocht zondaars doen beven; maar hij was, zeer bijzonderlijk, een krachtige prediker van het Evangelie.
- ◆ Ds. MacDonald was een groot geestelijk prediker, maar zeer klein in zijn eigen ogen. Terwijl hij Christus verheerlijkte in zijn preken, zonk hijzelf in eigen ogen geheel weg; hij zocht niet zijn eigen eer, maar de eer van Christus. Hij had hoge gedachten van Christus, maar zeer lage van zijn eigen prediking. Dikwijls zei hij: “Wanneer ik sommige andere predikanten hoor preken, heb ik het gevoel, alsof ik zelf nooit een predicatie deed, zoals hij gepredikt behoorde te worden.” Dit was de beoordeling van zichzelf, maar anderen dachten geheel anders over

hem. Zij beschouwden hem in vele opzichten één van de grootste dienaren van het Evangelie in zijn dagen. In deze opzichten stond hij op één lijn met dr. Kennedy en ds. Alexander MacColl. Verstandelijk waren deze grote herauten van het Evangelie hem ver voor, maar ten opzichte van zijn geestelijke gemoedsgesteldheid, zalving en nabij-leven van de Heere, was hij, volgens onze mening, aan hen gelijk.

We zouden bladzijden kunnen vullen over het godzalige leven van deze predikant. Maar dat is niet het doel van dit artikel. Ds. Donald MacDonald behoorde bij die predikanten welke met heilbegerig verlangen uitzagen naar de komst van het 1000-jarig rijk, de grote heilstijd voor de gehele wereld, als de satan gebonden is en Christus in ongekende macht en majesteit zal heersen. We geven daarvan enkele uitspraken van hem aan u door:

Eerst laten we z'n biograaf nog aan het woord:

Ds. MacDonald was een hoopvol christen. Niet alleen dat hijzelf "goede hoop door genade" had, maar hij was hoopvol aangaande de gunstige uitslag van de zaak des Heeren in de wereld in de donkerste tijden. Hij keek naar de lichtzijde der dingen. Hij bekeek Gods eeuwig en onveranderlijk doel der verlossing. Zijn beloften aangaande Zijn Kerk, die allen vervuld moesten worden. Hij leefde in zulke innige gemeenschap met de Heere, dat hij de beloften, dat de kennis des Heeren de ganse aarde zou bedekken, omhelsde, alsof zij reeds vervuld waren. Hij sloot z'n ogen niet voor de stromen van dwalingen, die de vijand inwierp om de Kerk te verwoesten; hij was zich goed bewust van deze stromen, maar hij was overtuigd, dat de zaak des Heeren ten laatste de overwinning zou behalen. Hij wist, dat de heerschappij op de schouders van Christus was, dat "het welbehagen des Heeren door Zijn hand gelukkig zou voortgaan" en dat "Hij moest heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben."

Eigen woorden van hem uit zijn preken:

Maar o, beschouw de rivieren van bloed, die op de slagvelden vergoten zijn; treurt u niet over de vreselijke vruchten der zonden, die daarvan getuigen? Verlangt u niet naar de tijd, beloofd in Gods Woord, wanneer "het ene volk tegen het andere volk geen zwaard zal opheffen en zij geen oorlog meer zullen leren"?

Zij worden genoemd: "een gans zeer groot heir." Zo zal toch de toestand zijn, wanneer de heerlijke tijden, die beloofd zijn, zullen komen, dat duizenden zullen uitgaan om het Evangelie te prediken en miljoenen bekeerd zullen worden. Het rijk des satans zal wankelen en in stukken vallen; het koninkrijk van Christus zal in zijn plaats worden opgericht. Kerken, scholen en academies zullen in grote aantallen gebouwd worden in afgodische landen, waar er nu niet een is. Wanneer de volheid der heidenen zal ingaan, zullen de Joden een groot aandeel hebben in de roem en eer van het koninkrijk van Christus te verbreiden. Zij zullen komen van het Noorden, Zuiden, Oosten en Westen, van de landen waarheen zij verstrooid zijn geworden en zullen uitgaan om het Evangelie te prediken, wellicht met ongekend succes, ontstoken met liefde en ijver, bedenkende dat zij zolang Christus hadden verworpen en dat hun voorvaders Hem kruisigden. Ongetwijfeld zal de smart zeer groot zijn en hun liefde en ijver zeer geweldig. Zij zullen temeer bekwaam zijn om in verschillende landen te prediken, daar zij de talen der

landen zullen beheersen, waarin zij gasten geweest zijn. Zij zullen in deze talen prediken; en hun gunstige uitslag moge zijn de bekering van ontelbare scharen. “Want de aarde zal vol kennis des Heeren zijn, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken”, Jesaja 11:9b.

Er wordt hier gezinspeeld op de heidenen, die geloofden na de opstanding van Christus en op alle gelovige zielen, tot de einden der eeuwen. Het Joodse volk erbij ingesloten. Er is betreffende hen een bijzondere belofte (Rom. 11:25 en 26). Zij zullen bij miljoenen zalig worden, wanneer de heerlijke dagen zullen komen. Ik ben van mening dat zij zullen ontstoken worden met liefde, met veel liefde; dat de Heilige Geest overvloediglijk op hen uitgestort zal worden en dat zij van God geëerd zullen worden om de wereld het evangelie te prediken, misschien meer dan welke andere predikers ook.

Deze wateren, waardoor de Heere Zijn volk verkwikt, zullen God zelf zeer behagen, wanneer de beloften betreffende Christus' koninkrijk zullen vervuld worden en Hij de heidenen zal krijgen als Zijn erfdeel. Er is blijdschap in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, en indien dat zo is, wat zal het God tot grote blijdschap strekken, wanneer de miljoenen, die de koninkrijken der wereld bewonen, bekeerd zullen worden! Dan zullen de Joden zich verdringen op de wegen naar Jeruzalem, terugkomende naar hun land en stad, vanuit al de steden, waarin zij ballingen waren. Jeruzalem zal herbouwd worden. Er zullen colleges, scholen en kerken opgericht worden in iedere richting. Dan zal het van Gods Kerk gezegd worden: “Wie is zij, die er uitziet als de dageraad, schoon, gelijk de maan, zuiver als de zon, schrikkelijk als slagorden met banieren?” (Hooglied 6:10).

► U leest wel dat dit geheel andere taal is dan die van de huidige vromen; vromen, die veelal zó wereldgezin zijn dat hun dooddoener, “Het komt maar op het ene nodige aan”, om de beloften te verwerpen, een verschrikkelijke wanklank is.

In een predatie naar aanleiding van het overlijden van Ds. DONALD MACDONALD zegt Ds. Donald MACFARLANE o.a.:

Ds. MacDonald als man des gebeds. Het gebed was zijn element; hij bad “zonder ophouden”. In de pastorie, in de kerk, in het veld, op zee of op het land, in gezelschap of alleen, hij ademde gebed uit. Ik heb nooit een man gezien, die zoveel bad, zoals hij deed. Hij onderhield gemeenschap met de Heere door gebed en meditatie. Wanneer hij in het verborgene of in de huisgodsdienst oefening bad, worstelde hij in het gebed, totdat hij de tegenwoordigheid des Heeren genoot, en wanneer hij de tegenwoordigheid des Heeren genoot, en wanneer hij die zegen verkreeg, wilde hij lang door gaan in de beoefening, zich verheugende in Zijn gunst, waarin het leven is. Zelfs wanneer hij een zegen vroeg over het eten, wat hij moest gebruiken, of bij het dankzeggen, was hij dezelfde. De genieting van God was het een en het alles voor hem. Dit verklaart zijn lange, maar zeer aangename en smakelijke oefeningen. Zijn gebeden waren echter niet uitsluitend voor hemzelf; zij behelsden ook anderen. Hij bad voor des Heeren volk; voor zondaren, opdat ze gezaligd mochten worden; om de verdelging van het rijk van de satan, en de komst van het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde. Hij geloofde, dat “de aarde vol zal worden van de kennis des Heeren, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken”,

en hij bad voor de vervulling van die belofte. Menig gebed offerde hij voor de zaligheid van de zielen in zijn eigen gemeente.

In een memoriam door de synode werd gezegd dat Ds. Donald MacDonald een man was op wie de Geest der genade en der gebeden op een ongewone mate rustte. De kerk die deze predikant diende heeft ook nu nog de erfenis van de Puriteinen betreffende de luister van Gods Koninkrijk tussen de val van de antichrist en het laatste oordeel bewaard. Dit in tegenstelling met ons land waar een algemene geest van weerzin heerst tegen datgene waarnaar ook ónze vaders uit de 17^e en 28^e eeuw met groot verlangen hebben uitgezien. Deze grote zaak is verdaan en verworpen. Een enkele predikant heeft er enigermate oog en hart voor, maar zij hullen zich doorgaans in een ijzig stilzwijgen. Men is o zo bang voor een zonderling te worden aangezien. Wat is nu het allerergste van het verdaan hebben van de profetische verwachtingsleer der Heilige Schrift? Wie en wat wordt er het meeste door onteerd? We kunnen het niet beter zeggen dan met de woorden van de Engelse predikant Joseph Charles Philpot in zijn werkje “De Heere Jezus als de gekroonde Koning van Sion”, waarmee we dit artikel besluiten.

“Te beweren, zoals sommigen nu doen, dat het heden de duizend-jarige bedeling is, en dat we geen andere hebben te verwachten, is één van die teugelloze, onbesuisde, on-Schriftuurlijke verklaringen, die gaarne verwacht worden door mensen die het waarachtige en bijzondere Zoonschap van onze aanbiddelijke Heere loochenen. Kan dan niets hen bevredigen dan Jezus Zijn ‘vele kronen’ te ontnemen? (Openbaring 19:12). Eerst beroven zij Hem van Zijn dierbaarste en eeuwige kroon, dat Hij is “de Zoon van de Vader in waarheid en liefde”, en nu willen zij een andere van Zijn hoofd stoten, en willen niet toestaan dat alle volken Hem zullen zegenen, of dat de ganse wereld vervuld worde met Zijn heerlijkheid.”

WEL UITGESTELD – NIET AFGEWEND

~~~~~

Terwijl we dit schrijven (20 sept.) heeft Saddam Hoessein van Irak zijn zet op het politieke schaakbord gedaan en nu is weer de beurt aan president Bush van de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Het is duidelijk dat Bush het liefste direct militair geweld tegen Irak zou gebruiken en daar kwam ook steeds bredere steun voor. De president was er in geslaagd zowel de oppositie in eigen land als in Europa vrijwel het zwijgen op te leggen. Laat niemand echter menen dat we nu zijn overgegaan in kalm vaarwater. Verre van dat! Het moet nog blijken in hoeverre het de bruut te Bagdad zal gelukken de westerse wereld een rad voor ogen te draaien. George Bush zal zeker niet “meedraaien”! Het gaat een X-aantal jaren duren om de grofweg **700 locaties** in Irak, die in verband worden gebracht met massavernietigingswapens, volledig te inspecteren. Daar wacht Amerika nooit op! En een feit blijft dat Irak een “schurkenstaat” is en een doorlopend gevaar voor Israël en het Westen, ondanks alle ‘inspecties’. Er zijn zeker méér schurkenstaten en dan denken we o.a. aan Iran en Noord Korea. Dit zijn landen die ook op weg zijn naar de atoombom en daarom een groot gevaar voor de vrije wereld. En we moeten ook bedenken dat er meer belangen voor de VS zijn dan alleen het feit, dat Irak een groot gevaar is. Wij zijn ervan overtuigd dat het veilig stellen van de “olie” een geducht woordje meespreekt! Irak is na Saoedi-Arabië het land met de grootst aangetoonde olievoorraden. En zolang terroristen met massavernietigingswapens rondlopen en daarmee gevoelig, ja catastrofaal het economisch leven van de Westen kunnen treffen, is een oorlog alleen om die reden al niet af te wenden.

Maar als we letten op hetgeen ons allen bijzonder bezighoudt –Israël- en op Gods handelen met dit volk, dan komt alles in een heel ander perspectief. Irak is een zeer ernstige bedreiging voor de staat en het volk Israël. Dat Ariël Sharon met zijn regering plannen klaar heeft liggen om Irak uit te schakelen als ze daar de noodzaak van inzien, kunnen we vast geloven. Wat er precies zal gebeuren is niet aan te geven. Maar dat we alles kunnen verwachten wat we niet verwacht hebben is o.i. een reëel gegeven. We moeten er niet van op staan te kijken als op een gegeven moment Sharon het besluit neemt Irak preventief aan te vallen en het zo’n klap toe te brengen dat het voor jaren uitgeschakeld is. En al zou Amerika dan protesteren, dan is het mogelijk dat die actie met medeweten en instemming van de VS is gegaan! Maar... er is zovéél mogelijk. De komende tijden zullen zeer rumoerig zijn. Laten we van één zaak goed overtuigd zijn. De oorlog is wel uitgesteld, maar niet afgewend. En een oorlog op korte termijn blijft zeer waarschijnlijk, want president Bush staat op scherp!

Als de vos de passie preekt, boer pas op je kippen

Het heeft er de schijn van dat we ons tegenwoordig nergens meer over moeten verbazen. Maar schrikken doen we in elk geval nog wel. In het RD van 12 juli lazen we over de zomerbijeenkomst van de reformatorische studentenvereniging CSFR, rond het thema "Schuld, vergeving en vergelding." Het 'forum' bestond uit pastoor Berger, prof. Ouweneel en ds. M. van Kooten. De roomse priester Berger is de voormalige biechtvader van dr. W.S.P. (Pim) Fortuyn! De pastoor deed diverse uitspraken die ook een 'ernstige' dominee gezegd zou kunnen hebben! Met name ds. Van Kooten was er nogal van onder de indruk. Volgens het RD utte hij zich aldus: "We hebben voor de aanvang al stevig met elkaar gesproken. Maar als ik zie hoe Berger denkt over de val, de opstanding, het eeuwige leven en zelfs de mogelijkheid om veroemd te worden, dan voel ik daarin met hem meer verbondenheid dan met vele hervormde dominees." Dat lijkt toch allemaal heel mooi? Maar het is beslist niet mooi.

Als dominee Van Kooten weinig verbondenheid gevoelt met vele hervormde dominees, dan kunnen we best met hem méévoelen. Maar dit daar gelaten. Maar nu de priester Berger. Ongetwijfeld heeft hij -als biechtvader- Pim Fortuyn zijn zonden vergeven. Het is echter de vraag of de 'zonde van Sodom' zonde voor hem is. In elk geval was het dit niet voor Pim. Hoe is Berger met Pim omgegaan? Dat had ds. Van Kooten best even mogen vragen. En ook hoe hij doet met "paapse mis", die gruwelijke afgoderij volgens onze Belijdenis! Dat de pastoor aardige geluiden voort kan brengen willen we best geloven. Dat is niet zo heel moeilijk. Die klinken er ook genoeg van de Hervormde kansels. Maart nu... de dáád. Want daar komt het toch op aan! De vraag had ook aan de priester gesteld kunnen worden of hij, met de roomse leer, van mening is dat alle 'ketter' -dus ook ds. Van Kooten- veroemd zullen worden! Zó gelooft de pastoor zéker in de 'verdoemenis'! Meent de dominee ook met de vele, vele afvallige protestanten, dat kardinaal Simonis een oprecht wedergeboren christen is? De aartsbisschop heeft immers ook zo'n mooi boek geschreven met protestantse klanken! Maar wij geloven helemaal niets van zijn 'wedergeboorte'.

Indertijd citeerden we in ons werk "Israëls aanneming -Het leven uit de doden"- de Schotse predikant Ds. James MacLeod over Rome. We geven er iets van weer:

Miljoenen protestanten zijn niet op de hoogte met de geschiedenis van de "roomse antichrist", die zetelt in zijn hol: het Vaticaan. Wij geven toe, dat de "verborgenheid der ongerechtigheid" en de sluwheid van het pauselijk Rome voor gewone stervelingen buitengewoon moeilijk te volgen en te beoordelen is. In de "Kerk" geboren en getogen roomsen begrijpen het niet, maar als zij dat doen, worden zij of atheïsten, vreselijke dronkaards, gokkers, communisten, of een heel enkele vindt zijn of haar weg naar de Protestantse Kerk! (...)De kerk in het verleden, voor en na de Hervorming, tot nu toe, de pauselijke kerk, is **dezelfde beerput** van buitengewone ongerechtigheid en onnoemelijke slechtheid.(...)De kerk van Rome is purperrood van het bloed van geslachten van heiligen Gods. De kerk van Rome staat voor de volle honderd procent achter het "Verdrag van Rome".(dus: het Verenigd Europa-B) (...)Ds. Wylie zei, ongeveer honderd jaar geleden, dat "Jezuïeten op de kansels van de Vrije Kerk van Schotland stonden, die getrouwd waren, flinke gezinnen hadden, maar met

onthefing van de paus, om de zaak van de kerk te bevorderen!” Eén van deze duivelse orde is priester in de stad Stornoway. Deze Jezuïetische priester uit Stornoway is zeer innemend, beschaafd, vriendelijk en verdraagzaam en kan zich heel goed bij alle soorten en klassen in de gemeente aansluiten. Hij is goed getraind, omdat hij lid is van de duivelse orde van de Jezuïeten.

Genoeg geciteerd. Wie en wat pastoor Berger is weet uw redacteur niet, weet ds. Van Kooten niet, maar als we enig besef hebben van de “verborgenheid der ongerechtigheid”, dan vertrouwen we deze priester met z’n mooie gezegdes voor nog geen eurocent, net zomin als we dit kardinaal Simonis doen, al zaten dan de afvallige protestanten -als het ware handje in handje!- met hem in de Domkerk tijdens het gruwelijke “Milleniumgebed” te Utrecht van enkele jaren geleden.

Op dezelfde pagina in het RD lezen we van een puur rooms festijn, onder het kopje “*Mistbank van Mariacultus hangt boven Tongeren*”. Het is een relaas van een om de 7 jaar terugkerend rooms megaspektakel als een “eerbetoon aan Maria”. Het stadje in België van ca. 50.000 inwoners trekt dan 600.000 bezoekers. Het is een grote processie in Tongeren, onder het gewapper van de blauwe mariale vlag, de vlag van het roomse Europa, waar ook wij mee zijn opgescheept. De plaats is versierd met allerlei Mariabeelden, etc. Het feest is een aaneenschakeling van **mis**vieringen, concerten, processies, avondspelen en theaterdrama. De luister van dit roomse festijn werd door kardinaal Simonis bijgewoond en deze (zoals de afvallige protestanten in ons land hem noemen) ‘oprecht wedergeboren christen’, toonde zijn instemming met dit goddeloze en afgodische roomse gedoe.

De gewezen priester Toon Vanhuyse, nu predikant te Tongeren, vindt dit alles verschrikkelijk. Het gaat om Maria en niet om Jezus, zegt hij. Hij moet toegeven dat er werkelijk wonderen gebeuren. Een ten dode opgeschreven man genas volkomen, na een intens gebed tot Maria. We laten Vanhuyse aan het woord: “Het misleidende is dat mensen echt worden genezen. Dat is occult, ja. Wat zou het anders moeten zijn? Je proeft hier dat mensen in de ban zijn van een demonische macht achter het Mariagebeuren. Een vrouw zei tegen me: ‘Het is mooi wat je vertelt over Jezus, maar Maria heeft ons geholpen.’ Ze had een dochter wier been tijdens een ernstig ongeluk was verbrijzeld. De dokters zaten met de handen in het haar. De vrouw bad een moreen, een reeks van negen dagen waarop men op een bijzondere manier bidt om een gunst te verkrijgen, en stak een novemkaars aan. Op de negende dag was het been weer gezond. Het meisje loop en springt weer.” We zouden ds. Vanhuyse nog meer aan het woord kunnen laten, maar het lijkt ons voldoende. Rome is altijd dezelfde, ondanks alle mooie kreten van pastoor Berger en kardinaal Simonis.

PROTESTANTEN LATEN ZICH VERLEIDEN

De protestanten in ons land laten zich massaal verleiden door de sluwe roomse vos, die, als de tijd voor haar rijp is, zal veranderen in een vreselijke verscheurende tijger. Het is voor honderd procent de waarheid -zoals de Schotse dominee het verwoordde- “de pauselijke kerk is dezelfde beerput van buitengewone ongerechtigheid en onnoemelijke slechtheid. Met al haar helse macht probeert de roomse kerk de vunzige beerput die haar kerk is, gesloten te houden, maar de Heere beschikt het zo, dat van tijd tot tijd het deksel van die beerput wordt opgelicht en de smerige dampen naar buiten komen. Wij hebben een dik archief met de gruwelen van deze

kerk zoals ze de laatste jaren te voorschijn zijn gekomen. Schrikkelijk zedenschandalen. Het Reformatorisch Dagblad heeft bol gestaan met de smerige ontucht van de roomse geestelijkheid in Amerika en elders. Wat dat betreft: hulde voor het R.D.! We hebben ook vreselijke berichten over de onzedelijke 'geestelijkheid' van de roomse kerk in Frankrijk. Deze gegevens publiceren we niet, om maar niet de schijn te wekken dat we op goedkope sensatie uit zijn. Maar weest ervan overtuigd dat hetgeen Calvijn schreef nóg altijd zo is! Zo zegt hij b.v. in zijn commentaar bij Mattheüs 23 het volgende:

"(...)Hetzelfde schouwspel bieden ons heden ten dage de monniken aan; volijverig maken zij overal bekeerlingen, maar om die straks van mensen, die een ongebonden en onreine levenswandel hadden, gelijk zij waren, tot barre duivels te maken. Zó bedorven zijn toch de bordelen (bedoeld de kloosters-B), waar zij hun zwelgerijen plegen, dat zij zelfs de engelen uit de hemel besmetten zouden. Inmiddels is de monnikspij de beste sluier om allelei soort van gruwelen te bedekken."

Ook nu nog? Het RD gaf vele berichten van verkrachtingen en aanrandingen van jongens en meisjes door de roomse geestelijkheid, met name in Amerika, maar ook elders. De Almachtige heeft het zo bestuurd dat er veel van dit kwaad openbaar is gekomen. Er zijn en worden processen gevoerd door de slachtoffers en hun ouders tot schadevergoeding. Het heeft deze satanskerk al miljoenen gekost! In het "FP-Magazine" van augustus 2002 kunnen we lezen over Rome en het celibaat en de gevolgen van deze duivelse instelling. Alleen al in Canada spelen zich zeer vele processen af tegen priesters en andere roomsen, die jongens, meisjes en vrouwen misbruikt hebben. Maar ook elders, tot zelfs in het zeer roomse land de Filippijnen zijn 200 priesters in staat van beschuldiging gesteld, We zijn er van overtuigd dat het meeste nog verborgen is gebleven. O, wanneer komt toch de dag dat de volkeren der wereld genoeg zullen hebben van deze hoer en haar met vuur zullen verbranden? Leest u het zelf maar na in Openbaring 17:1 ` 5-18 en Openbaring 18.

TERDEGE. In het blad "Terdege" van 14 aug.. j.l. is een groot artikel geplaatst over de roomse gruwelen in Tongeren, voorzien van foto's. .Ook een foto van de roomse Simonis in volledig pauselijk gewaad. Tevens een artikel over een zeer bedroefde evangelist Vanhuyse, die stelt dat de mensen met Maria voor eeuwig verloren gaan. Zeer de moeite waard om dit nummer eens te lezen! In Nederland worden we op een vreselijke wijze verkocht en verraden aan de grote vijandin van Christus en Zijn Gemeente. Wacht u in het bijzonder voor de afvallige protestanten die ons omringen.

~~~~~

DIVERSE MEDEDELINGEN:

Het artikel “Zware wolven – Zware tijden” op bladzijde 8 is een meditatie over Openbaring 2:6 van de hand van Ds. L.W. van der Mey, Chr.Ger. predikant. We namen het over uit het blad “Bewaar het Pand” van 12 september 2002. Deze meditatie die ons aansprak werd geplaatst onder de titel “Aanklevend geloof”.

Wie weet het?

1. In de Catechismus verklaring van Ds. Smytegelt heb ik eens gelezen dat hij de ouders de dringende raad geeft hun kinderen niet onbekeerd naar het buitenland te laten gaan. Kan iemand zeggen waar dit staat?
2. Vroeger hoorde ik nog wel eens dat Luther gezegd zou hebben: “Liever een dode zoon dan een ongehoorzame zoon.” Kent iemand deze uitspraak?
3. Er is mij wel eens gezegd dat Spurgeon op het standpunt stond dat een predikant die in de zonde van overspel etc. is gevallen, nooit meer mag preken, tenzij hij een nieuwe roeping van de Heere krijgt. Is dat iemand bekend?
4. De volgende uitdrukking van R. Erskine kan ik niet terug vinden: “De allervrijste aanbiedingen kunnen op zondaren niets vermogen, vóór zij overtuigd worden van hun zonden en ellende.” Wie kan mij helpen? Er zijn vast wel “Erskine-kenners” onder de abonnees!

Wat staat in het volgende nummer D.V.?

1. Een nieuwe aflevering van “Leerzame Burenpraat”, waarin uitvoerig gesproken wordt over de “tweeërlei opstanding”, zoals het pre-chiliasme dat ziet.
2. Een waarschuwing van Spurgeon om “de kosten te berekenen” als we de weg ter zaligheid willen betreden.
3. Een familieconflict (het conflict tussen de twee zonen van Abraham).
4. Israël en de kerk.
En nog veel meer.

TER AFSLUITING

We merken het steeds weer en we zullen het almeer merken, dat de beroeringen in de wereld van moment tot moment veranderen én toenemen. In Israël gaat het bijzonder spannen. Het geduld van Sharon en zijn regering raakt ten einde. De bloedige aanslagen zijn weer hervat en we vrezen voor meerdere en bloediger. Maar terrorist Arafat zit danig in het nauw nu Israël stukken van zijn hoofdkwartier heeft weggeschoten. Hoe zal dit aflopen? Met een “sisser” of zal het recente geweld en het ‘antwoord’ van Israël erop op een grote brand uitlopen? Zal dit alles samengaan met een aanval op Irak? We lazen dat na Tel Aviv nu ook op meerdere plaatsen in Israël begraafplaatsen worden aangelegd. Men verwacht het ergste. Het blijkt nu al duidelijk dat Saddam Hoessein zijn oude ‘spel’ van “ja en nee” heeft hervat. Naar onze mening zal president Bush binnen niet al te lange tijd toeslaan. De wereld zal wankelen als een dronkaard.

